

K J S

King James bibeln på svenska
[2 Kungaboken]

Februari 2022

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Sedan, efter Ahabs död, gjorde Moab uppror mot Israel.

2 Och Ahaziah föll ner genom ett galler i sin övre kammare som *var* i Samaria, och blev sjuk: och han sände budbärare, och sade till dem, Gå, fråga hos Baal-Zebub, Ekrons gud, om jag skall tillfriskna från denna sjukdom.

3 Men HERRENS ängel sade till tishbiten Elijah, Stå upp, far upp för att möta Samarias kungs budbärare, och säg till dem, *Är det* inte eftersom *det* inte finns en Gud i Israel, *som* ni går för att fråga hos Baal-Zebub, Ekrons gud?

4 Därför säger nu HERREN så, Du skall inte komma ner från den bädd på vilken du har stigit upp, utan skall säkerligen dö. Och Elijah gav sig av.

5 Och när budbärarna vände tillbaka till honom, sade han till dem, Varför har ni nu vänt tillbaka?

6 Och de sade till honom, Det kom upp en man för att möta oss, och sade till oss, Gå, vänd tillbaka till kungen som sände er, och säg till honom, Så säger HERREN, *Är det* eftersom *det* inte finns en Gud i Israel, *som* du sänder för att fråga hos Baal-Zebub, Ekrons gud? Därför skall du inte stiga ner från den säng på vilken du har stigit upp, utan skall säkerligen dö.

7 Och han sade till dem, Vad för slags man *var han* som kom upp för att möta er, och *som* sade dessa ord till er?

8 Och de svarade honom, *Han var* en hårig man, och omgjordad med en lädergördel om sina länder. Och han sade, Det *är* Elijah, den tishbiten.

9 Då sände kungen till honom ett befäl över femtio med hans femtio. Och han gick upp till honom: och, se, han satt *uppe* på toppen av ett berg. Och han talade till honom, Du Gudsman, kungen har sagt, Kom ner.

10 Och Elijah svarade och sade till det befälet över femtio, Ifall jag *är* en Gudsman, låt då eld komma ner från himlen, och förtära dig och dina femtio. Och det kom ner eld från himlen, och förtärde honom och hans femtio.

11 Återigen sände han också till honom ett annat befäl över femtio med hans femtio. Och han svarade och sade till honom, O Gudsman, så har kungen sagt, Kom ner fort.

12 Och Elijah svarade och sade till dem, Om jag *är* en Gudsman, låt *då* eld komma ner från himlen, och förtära dig och dina femtio. Och Guds eld kom ner från himlen, och förtärde honom och hans femtio.

13 Och han sände åter ett tredje befäl över femtio med hans femtio. Och det tredje befälet över femtio for upp, och kom och föll på sina knän inför Elijah, och bad honom, och sade till honom, O Gudsman, jag ber dig, låt mitt liv, och dina tjänare dessa femtios liv, vara dyrbara i din åsyn.

14 Se, det kom ned eld från himlen, och brände upp de två tidigare

befälen över femtio med deras femtio: låt nu därför mitt liv vara dyrbart i din åsyn.

15 Och HERRENS ängel sade till Elijah, Gå ner med honom: var inte rädd för honom. Och han stod upp, och gick ner med honom till kungen.

16 Och han sade till honom, Så säger HERREN, Eftersom du har sänt budbärare för att fråga hos Baal-Zebub, Ekrons gud, *är det* inte eftersom *det* inte *finns* någon Gud i Israel att fråga om hans ord? Därför skall du inte stiga ner ifrån den bädd på vilken du har stigit upp, utan skall säkerligen dö.

17 Så han dog i enlighet med det HERRENS ord vilket Elijah hade talat. Och Jehoram regerade i hans ställe under Jehorams andra år, Judah kung Jehoshafats son; eftersom han inte hade någon son.

18 Nu, de övriga av Ahaziahs gärningar som han gjorde, *är de* inte nedskrivna i Israels kungars krönikebok?

Kapitel 2

1 Och det inträffade, när HERREN skulle ta upp Elijah till himlen genom en virvelvind, att Elijah gick med Elisha från Gilgal.

2 Och Elijah sade till Elisha, Dröj kvar här, jag ber dig; ty HERREN har sänt mig till Beth-El. Och Elisha sade *till honom*, *Så sant* HERREN lever, och *så sant som* din själ lever, kommer jag inte lämna dig. Så de

gick ner till Beth-El.

3 Och profeternas söner som *var* i Beth-El kom ut till Elisha, och sade till honom, Vet du att HERREN kommer ta bort din mästare från ditt huvud i dag? Och han sade, Ja, jag vet *det*; tig ni.

4 Och Elijah sade till honom, Elisha, dröj kvar här, jag ber dig; ty HERREN har sänt mig till Jeriko. Och han sade, *Så sant* HERREN lever, och *så sant som* din själ lever, kommer jag inte lämna dig. Så de kom till Jeriko.

5 Och profeternas söner som *var* i Jeriko kom till Elisha, och sade till honom, Vet du att HERREN kommer ta bort din mästare från ditt huvud i dag? Och han svarade, Ja, jag vet *det*; tig ni.

6 Och Elijah sade till honom, Dröj kvar här, jag ber dig; ty HERREN har sänt mig till Jordan. Och han sade, *Så sant* HERREN lever, och *så sant som* din själ lever, kommer jag inte lämna dig. Och de två gick vidare.

7 Och femtio män av profeternas söner gick, och stod inom synhåll på långt avstånd: och de två stod vid Jordan.

8 Och Elijah tog sin mantel, och vek ihop *den*, och slog vattnen, och de uppdelades hit och dit, så att de två gick över på torr mark.

9 Och det inträffade, när de hade gått över, att Elijah sade till Elisha, Fråga *om* vad jag skall göra för dig, innan jag ska bli borttagen från dig. Och Elisha sade, Jag ber dig, låt en

dubbel dos av din ande vara över mig.

10 Och han sade, Du har bett *om* en svår sak: *dock*, om du ska se mig *när jag blir* tagen från dig, skall det ske så med dig; men om inte, skall det inte ske *så*.

11 Och det inträffade, medan de alltjämt gick vidare, och samtalade, att, se, en vagn av eld *visade sig*, och hästar av eld, och skilde dem båda åt; och Elijah for upp in till himlen genom en virvelvind.

12 Och Elisha såg *det*, och han ropade, Min fader, min fader, Israels vagn, och dess ryttare. Och han såg honom inte mer: och han tog tag i sina egna kläder, och rev dem i två stycken.

13 Han tog också upp Elijahs mantel som föll av honom, och gick tillbaka, och stod vid Jordans strand; 14 Och han tog Elijahs mantel som föll av honom, och slog vattnen, och sade, Var *är* HERREN Elijahs Gud? Och när också han hade slagit vattnen, delade de sig hit och dit: och Elisha gick över.

15 Och när profeternas söner, vilka *var där* på synavstånd i Jeriko, såg honom, sade de, Elijahs ande vilar på Elisha. Och de kom för att möta honom, och bugade sig till marken inför honom.

16 Och de sade till honom, Se nu, hos dina tjänare finns femtio starka män; låt dem gå, vi ber dig, och söka efter din mästare: att inte HERREN måhända har tagit upp honom, och kastat *ner* honom på något berg, eller

ner i någon dal. Och han sade, Ni skall inte skicka *iväg männen*.

17 Och när de nödgade honom tills han skämdes, sade han, Skicka *iväg dem*. De skickade därför *iväg* femtio män; och de sökte *i* tre dagar, men fann honom inte.

18 Och när de kom tillbaka till honom, (ty han stannade kvar i Jeriko,) sade han till dem, Sade jag inte till er, Gå inte?

19 Och stadens män sade till Elisha, Se, jag ber dig, denna stads läge *är* behagligt, såsom min herre ser: men vattnet *är* dåligt, och marken ofruktbar.

20 Och han sade, Hämta mig ett nytt krus, och lägg salt däri. Och de hämtade *det* till honom.

21 Och han gick ut till vattnens källa, och kastade saltet däri, och sade, Så säger HERREN, Jag har helat dessa vatten; det skall därifrån inte mer komma död eller ofruktbart *land*.

22 Så vattnen helades, intill denna dag, enligt Elishas tal som han talade.

23 Och han for upp därifrån till Beth-El: och medan han höll på att gå upp på vägen, *då* kom det ut små barn ur staden, och hånade honom, och sade till honom, Gå upp, du flintskalle; gå upp, du flintskalle.

24 Och han vände sig om, och tittade på dem, och förbannade dem i HERRENS namn. Och det kom fram två björnhonor ur skogen, och rev sönder fyrtyotvå barn av dem.

25 Och han gick därifrån till berget

Karmel, och därifrån återvände han till Samaria.

Kapitel 3

1 Nu började Jehoram, Ahabs son, att regera över Israel i Samaria *under* Judah kung Jehoshafats artonde år, och regerade *i* tolv år.

2 Och han gjorde ondska i HERRENS åsyn; men inte som sin fader, och som sin moder: ty han tog bort den Baalsbild som hans fader hade gjort.

3 Ändock höll han sig till Jeroboams, Nebats sons, synder, vilken fick Israel att synda; han avlägsnade sig inte från dem.

4 Och Mesha, Moabs kung, var en förmästare, och återgäldade Israels kung *med* 100 000 lamm, och 100 000 baggar, med ullen.

5 Men det inträffade, när Ahab var död, att Moabs kung gjorde uppror mot Israels kung.

6 Och kung Jehoram drog ut från Samaria *vid* samma tid, och mönstrade hela Israel.

7 Och han gick och sände till Judah kung Jehoshafat, sägande, Moabs kung har gjort uppror mot mig: kommer du gå med mig mot Moab till strid? Och han sade, Jag kommer gå upp *med dig*: jag *är* såsom du *är*, mitt folk såsom ditt folk, *och* mina hästar såsom dina hästar.

8 Och han sade, Vilken väg skall vi dra upp *på*? Och han svarade, Den vägen genom Edoms ödemark.

9 Så Israels kung for, och Judah kung, och Edoms kung: och de drog runt, sju dagsresor: och *nu* fanns det inget vatten för hären, och för boskapen som följde dem.

10 Och Israels kung sade, Ack! Att HERREN har kallat samman dessa tre kungar, så att överlämna dem i Moabs hand!

11 Men Jehoshafat sade, *Finns det* inte här en HERRENS profet, att vi må fråga HERREN genom honom? Och en av Israels kungs tjänare svarade och sade, Här *finns* Elisha, Shafats son, vilken hällde ut vatten på Elijahs händer.

12 Och Jehoshafat sade, HERRENS ord är hos honom. Så Israels kung och Jehoshafat och Edoms kung gick ner till honom.

13 Och Elisha sade till Israels kung, Vad har jag med dig att göra? Gå du till din fars profeter, och till din mors profeter. Och Israels kung sade till honom, Nej: ty HERREN har kallat samman dessa tre kungar, så att överlämna dem i Moabs hand.

14 Och Elisha sade, *Så sant som* härskarornas HERRE lever, inför vilken jag står, sannerligen, *om* det inte vore för att jag beaktar Judah kung Jehoshafats närvaro, *så* skulle jag inte *ens* titta mot dig, eller se dig.

15 Men hämta mig nu en spelman. Och det inträffade, när spelmannen spelade, att HERRENS hand kom över honom.

16 Och han sade, Så säger HERREN, Gör denna dal full av diken.

17 Ty så säger HERREN, Ni skall inte se vind, inte heller skall ni se regn; ändå skall dalen fyllas med vatten, att ni må dricka, både ni, och er boskap, och era djur.

18 Och detta är *blott* en lätt sak i HERRENS åsyn: han kommer också överlämna moabiterna i er hand.

19 Och ni skall slå varje befäst stad, och varje utvald stad, och skall fälla varje gott träd, och täppa igen alla vattenkällor, och fördärva varje gott stycke mark med stenar.

20 Och det inträffade på morgonen, när matoffret offrades, att, se, det kom vatten på Edoms väg, och landet fylldes med vatten.

21 Och när alla moabiterna hörde att de kungarna hade kommit upp för att strida mot dem, församlade de alla som kunde ta på sig *en* rustning, och däröver, och stod vid gränsen.

22 Och de steg upp tidigt på morgonen, och solen sken på vattnet, och moabiterna såg vattnet på den andra sidan *så* rött som blod:

23 Och de sade, Det *är* blod: kungarna är säkert dräpta, och de har slagit varandra: därför nu, Moab, *drag fram* till bytet.

24 Och när de kom till Israels läger, stod israeliterna upp och slog moabiterna, så att de flydde för dem: men de for framåt, slående moabiterna, ända in *i deras* land.

25 Och de bröt ner städerna, och på varje gott stycke mark kastade var man sin sten, och fyllde den; och de täppte till alla vattenbrunnar, och fällde alla goda träd: endast i Kir-

Haraseth lämnade de kvar dess stenar; dock gick slungkastarna runt *den*, och slog den.

26 Och när Moabs kung såg att striden var för svår för honom, *då* tog han med sig 700 män som drog svärd, för att bryta sig igenom *ända* till Edoms kung: men de kunde inte.

27 Då tog han sin äldste son som skulle ha regerat i hans ställe, och offrade honom *till* ett brännoffer på muren. Och det uppstod en väldig ilska mot Israel: och de gav sig av från honom, och vände *var och en* tillbaka till *sitt eget* land.

Kapitel 4

1 Nu ropade en viss kvinna, av profeternas söners hustrur, till Elisha, sägande, Din tjänare, min make, är död; och du vet att din tjänare fruktade HERREN: och långivaren har *nu* kommit för att ta mina två söner åt sig till att bli slavar.

2 Och Elisha sade till henne, Vad ska jag göra för dig? Säg mig, vad har du i huset? Och hon sade, Din tjänarinna har inte någonting i huset, förutom en kanna olja.

3 Då sade han, Gå, låna dig kärl utifrån av alla dina grannar, *ja* tomma kärl; *och* låna inte *bara* ett fåtal.

4 Och när du har kommit in, skall du stänga igen dörren om dig och om dina söner, och skall hälla ut i alla de kärlen, och det som är fullt skall du

ställa åt sidan.

5 Så hon gick ifrån honom, och stängde igen dörren om sig och om sina söner, vilka hämtade *kärlden* till henne; och hon hällde ut.

6 Och det inträffade, när kärlden var fulla, att hon sade åt sin son, Hämta mig ytterligare ett käril. Och han sade till henne, *Det finns* inte ett käril till. Och oljan stannade.

7 Sedan kom hon och meddelade Gudsmannen. Och han sade, Gå, sälj oljan, och betala din skuld, och lev du, och dina barn, av resten.

8 Och det inträffade en dag, att Elisha passerade över till Shunem, där *det fanns* en ansenlig kvinna; och hon nödgade honom att äta bröd.

Och det skedde *så, att* så ofta som han passerade förbi, *så* vände han in dit för att äta bröd.

9 Och hon sade åt sin make, Se nu, jag uppfattar att denne *är* en helig Gudsmän, vilken ständigt passerar förbi oss.

10 Låt oss göra en liten kammare, jag ber dig, i muren; och låt oss där sätta *in* en säng åt honom, och ett bord, och en stol, och en ljusstake: och det skall ske, när han kommer till oss, att han skall vända in dit.

11 Och det inträffade en dag, att han kom dit, och han vände in till kammaren, och låg där.

12 Och han sade åt sin tjänare Gehazi, Kalla denna shunemitiska. Och när han hade kallat henne, stod hon inför honom.

13 Och han sade till honom, Säg nu till henne, Se, du har varit

omsorgsfull mot oss med all denna omsorg; vad *finns det* att göras åt dig? Skulle du vilja att bli talad för till kungen, eller till härens befälhavare? Och hon svarade, Jag bor bland mitt eget folk.

14 Och han sade, Vad *finns det* då att göras åt henne? Och Gehazi svarade, Sannerligen, hon har inget barn, och hennes make är gammal.

15 Och han sade, Kalla henne. Och när han hade kallat henne, stod hon i dörren.

16 Och han sade, Runt denna tid *nästa år*, enligt livets tid, skall du omfamna en son. Och hon sade, Nej, min herre, *du* Gudsmän, ljug inte för din tjänarinna.

17 Och kvinnan blev havande, och födde en son vid den tiden som Elisha hade sagt till henne, enligt livets tid.

18 Och när barnet hade växt upp, inträffade det en dag, att han gick ut till sin far till skördemännen.

19 Och han sade till sin far, Mitt huvud, mitt huvud. Och han sade åt en grabb, Bär honom till hans mor.

20 Och när han hade tagit honom, och hämtat honom till hans mor, satt han i hennes knä till middagstid, och dog *sedan*.

21 Och hon gick upp, och lade honom på Gudsmannens säng, och stängde igen *dörren* om honom, och gick ut.

22 Och hon kallade på sin make, och sade, Sänd mig, jag ber dig, en av de unga männen, och en av åsnorna, att jag må skynda till Gudsmannen, och

komma tillbaka.

23 Och han sade, Varför ska du gå till honom i dag? Det är varken nymåne, eller sabbat. Och hon sade, *Det skall gå väl.*

24 Sedan sadlade hon en åsna, och sade till sin tjänare, Driv på, och gå framåt; håll inte tillbaka *med ditt* ridande för mig, förutom om jag ska säga till dig.

25 Så hon for och kom till Gudsmannen till berget Karmel. Och det inträffade, när Gudsmannen såg henne på långt håll, att han sade till sin tjänare Gehazi, Se, *därborta är* den shunemitiskan:

26 Spring nu, jag ber dig, för att möta henne, och säg till henne, *Är det väl med dig? Är det väl med din make? Är det väl med barnet?* Och hon svarade, *Det är väl.*

27 Och när hon kom till Gudsmannen till berget, fattade hon tag *i* honom om fötterna: men Gehazi närmade sig för att mota bort henne. Och Gudsmannen sade, Låt henne vara; ty hennes själ *är* ansatt i henne: och HERREN har gömt *det* från mig, och har inte berättat *det* för mig.

28 Sedan sade hon, Önskade jag en son av min herre? Sade jag inte, Lura inte mig?

29 Då sade han till Gehazi, Omgjorda dina länder, och tag min stav i din hand, och gå din väg: om du ska träffa på någon man, hälsa inte på honom; och om någon ska hälsa på dig, *så* svara honom inte tillbaka: och lägg min stav över

barnets ansikte.

30 Och barnets mor sade, *Så sant som* HERREN lever, och *så sant* din själ lever, kommer jag inte lämna dig. Och han stod upp, och följde henne.

31 Och Gehazi drog vidare före dem, och lade staven på barnets ansikte; men *det kom* varken röst, eller hörsel. Därför gick han tillbaka för att möta honom, och berättade för honom, sägande, Barnet har inte vaknat.

32 Och när Elisha hade kommit in i huset, se, barnet var dött, *och* låg på hans säng.

33 Han gick därför in, och stängde igen dörren om dem båda, och bad till HERREN.

34 Och han gick upp, och låg över barnet, och satte sin mun på hans mun, och sina ögon på hans ögon, och sina händer på hans händer: och han räckte sig ut över barnet; och barnets kött blev varmt.

35 Sedan gick han tillbaka, och vandrade fram och tillbaka i huset; och gick upp, och räckte sig ut över honom: och barnet nös sju gånger, och barnet öppnade sina ögon.

36 Och han kallade på Gehazi, och sade, Kalla på denna shunemitiska. Så han kallade på henne. Och när hon hade kommit in till honom, sade han, Tag upp din son.

37 Då gick hon in, och föll ner för hans fötter, och böjde sig ner till marken, och tog upp sin son, och gick ut.

38 Och Elisha kom tillbaka till

Gilgal: och *det rådde* en svält i landet; och profeternas söner *var där* sittande inför honom: och han sade till sin tjänare, Sätt på den stora grytan, och koka soppa åt profeternas söner.

39 Och en gick ut till marken för att samla in örter, och fann en vildvinsväxt, och plockade därav vilda kalebasser, sin famn full, och kom och skar *dem* i strimlor *ner* i soppgrytan: ty de kände inte till *dem*.
40 Så de hällde upp för männen till att äta. Och det inträffade, medan de höll på att äta av soppan, att de skrek till, och sade, O *du* Gudsman, döden *är* i grytan. Och de kunde inte äta *av den*.

41 Men han sade, Hämta då *hit* mjöl. Och han kastade *det* i grytan; och han sade, Häll upp för folket, att de må äta. Och det fanns *nu* inget skadligt i grytan.

42 Och det kom en man från Baal-Shalisha, och hämtade Gudsmannen förstlingsbröd, tjugo limpor kornbröd, och hela sädesax med dess skal. Och han sade, Ge åt folket, att de må äta.

43 Och hans tjänare sade, Vad, skulle jag sätta fram detta inför hundra män? Han sade återigen, Ge åt folket, att de må äta: ty så säger HERREN, De skall äta, och skall få över.

44 Så han satte fram *det* för dem, och de åt, och fick över, enligt HERRENS ord.

Kapitel 5

1 Nu, Naaman, Syriens kungs härshövding, var en stor man hos sin herre, och aktningssvärd, eftersom HERREN genom honom hade gett Syrien undsättning: han var också en mäktig man när det gäller tapperhet, *men han var* spetälsk.

2 Och syrierna hade dragit ut i skaror, och hade fört iväg en liten piga ur Israels land som fånge; och hon betjänade Naamans hustru.

3 Och hon sade till sin husfru, O Gud om min herre *vore* hos den profeten som *är* i Samaria! Ty han skulle återställa honom från hans spetälska.

4 Och *en* gick in, och berättade för sin herre, sägande, Så och så sade den pigan som *är* från Israels land.

5 Och Syriens kung sade, Far iväg, gå, och jag kommer sända ett brev till Israels kung. Och han gav sig av, och tog med sig tio talenter silver, och 6000 *stycken av* guld, och tio olika dräkter.

6 Och han hämtade brevet till Israels kung, sägande, När detta brev nu har kommit till dig, se, jag har *med det* sänt min tjänare Naaman till dig, att du må återställa honom från hans spetälska.

7 Och det inträffade, när Israels kung hade läst brevet, att han rev sönder sina kläder, och sade, *Är* jag Gud, så att döda och att göra levande, att denne man sänder till mig för att återställa en man från hans

spetälska? Tänk därför efter, jag ber dig, och se hur han söker en konflikt med mig.

8 Och det skedde *så*, när Gudsmannen Elisha hade hört att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, att han sände till kungen, sägande, Varför har du rivit sönder dina kläder? Låt honom nu komma till mig, och han skall få erfara att det finns en profet i Israel.

9 Så Naaman kom med sina hästar och med sin vagn, och stod vid dörren till Elishas hus.

10 Och Elisha sände en budbärare till honom, sägande, Gå och tvätta dig i Jordan sju gånger, och ditt kött skall komma tillbaka till dig, och du skall bli ren.

11 Men Naaman blev vred, och gick iväg, och sade, Se, jag trodde, Säkerligen kommer han komma ut till mig, och stå *där*, och åkalla HERREN sin Guds namn, och slå *med* sin hand över det stället, och återställa spetälskan.

12 *Är* inte Abana och Parpar, floder i Damaskus, bättre än alla Israels vatten? Må jag inte tvätta mig i dem, och bli ren? Så han vände om och for iväg i raseri.

13 Och hans tjänare närmade sig, och talade med honom, och sade, Min fader, *om* profeten hade befallt dig *att göra något* stort ting, skulle du *då* inte ha gjort *det*? Hur mycker mer *nu*, när han säger till dig, Tvätta dig, och bli ren?

14 Då gick han ner, och doppade sig i Jordan sju gånger, enligt

Gudsmannens tal: och hans kött kom tillbaka likt köttet hos ett litet barn, och han var ren.

15 Och han vände tillbaka till Gudsmannen, han och hela hans följe, och kom, och stod inför honom: och han sade, Se, nu vet jag att *det* inte *finns* någon Gud på hela jorden, utom i Israel: därför nu, jag ber dig, tag emot en välsignelse från din tjänare.

16 Men han sade, *Så sant* HERREN lever, inför vilken jag står, jag kommer inte ta emot någon. Och han nödgade honom att ta emot *den*; men han vägrade.

17 Och Naaman sade, Skall det då inte, jag ber dig, givas åt din tjänare två mulåsnors börda jord? Ty din tjänare kommer härefter offra varken brännoffer eller offra åt andra gudar, utan bara åt HERREN.

18 Må HERREN förlåta din tjänare i detta ting, *i det att* när min mästare går in till Rimmons hus för att tillbedär, och han stöder sig vid min hand, och jag ska böja mig ner i Rimmons hus: när jag ska böja mig ner i Rimmons hus, må HERREN förlåta din tjänare i den saken.

19 Och han sade till honom, Far i frid. Så han gav sig av från honom, en liten bit.

20 Men Gehazi, Gudsmannen Elishas tjänare, sade, Se, min mästare har skonat denne syrier Naaman, *i det att* inte ta emot från hans händer det som han hämtade: men, *så sant* HERREN lever, kommer jag skynda efter honom,

och ta något från honom.

21 Så Gehazi följde efter Naaman.

Och när Naaman såg *honom* springande efter sig, steg han ner från vagnen för att möta honom, och sade, *Är allt väl?*

22 Och han sade, Allt *är* väl. Min mästare har sänt mig, sägande, Se, precis nu har det från Efraims berg kommit två unga män av profeternas söner till mig: ge dem, jag ber dig, en talent silver, och två olika dräkter.

23 Och Naaman sade, Var nöjd, tag två talenter. Och han nödgade honom, och band två talenter silver i två säckar, tillsammans med två olika klädnader, och lade *dem* på två av sina tjänare; och de bar på *dem* framför honom.

24 Och när han kom till tornet, tog han *dem* från deras hand, och lade *dem* i förvar i huset: och han lät männen gå, och de gav sig av.

25 Men han gick in, och stod inför sin mästare. Och Elisha sade till honom, Varifrån *kommer du*, Gehazi? Och han sade, Din tjänare har inte gått någonstans.

26 Och han sade till honom, Gick inte mitt hjärta *med dig*, när den mannen vände om från sin vagn för att möta dig? *Är detta* en tid att ta emot pengar, och att ta emot kläder, och olivgårdar, och vingårdar, och får, och oxar, och tjänare, och tjänarinnor?

27 Därför skall Naamans spetälska hålla sig fast vid dig, och vid din säd för evigt. Och han gick ut från hans närvaro spetälsk *och vit* som snö.

Kapitel 6

1 Och profeternas söner sade till Elisha, Se nu, platsen där vi bor med dig är för trång för oss.

2 Låt oss gå, vi ber dig, till Jordan, och taga därifrån var man en bjälke, och låt oss göra oss en plats där, där vi må bo. Och han svarade, Gå ni.

3 Och en sade, Var nöjd, jag ber dig, och gå med dina tjänare. Och han svarade, Jag kommer gå.

4 Så han gick med dem. Och när de kom till Jordan, högg de ner skog.

5 Men medan en höll på med att fälla en bjälke, föll yxhuvudet i vattnet: och han ropade, och sade, Ack, mästare! Ty den var lånad.

6 Och Gudsmannen sade, Var föll det ner? Och han visade honom stället. Och han högg ner en pinne, och kastade i *den* dit; och järnet simmade.

7 Därför sade han, Tag upp *det* till dig. Och han räckte ut sin hand, och tog det.

8 Sedan krigade Syriens kung mot Israel, och rådgjorde med sina tjänare, sägande, På en sådan och sådan plats *skall* mitt läger *ligga*.

9 Och Gudsmannen sände till Israels kung, sägande, Akta dig att du inte ska passera förbi en sådan plats; ty dit har syrierna dragit ner.

10 Och Israels kung sände till den platsen som Gudsmannen berättade *om* för honom och varnade honom för, och räddade sig själv där, inte *bara* en gång eller två gånger.

11 Därför blev Syriens kungs hjärta väldigt oroat över denna sak; och han kallade sina tjänare, och sade till dem, Skall ni inte visa för mig vem av oss *som är* för Israels kung?

12 Och en av hans tjänare sade, Ingen, min herre, O konung: utan Elisha, den profeten som *finns* i Israel, meddelar Israels kung de orden som du talar i din sängkammare.

13 Och han sade, Gå och spana var han *befinner sig*, att jag må sända och hämta honom. Och det blev berättat för honom, sägande, Se, *han är* i Dothan.

14 Därför sände han dit hästar, och vagnar, och en stor här: och de kom om natten, och omringade staden.

15 Och när Gudsmannens tjänare hade stigit upp tidigt, och gått ut, se, *då* omringade en här staden både med hästar och vagnar. Och hans tjänare sade till honom, Ack, min mästare! Hur skall vi göra?

16 Och han svarade, Frukta inte: ty de som *är* med oss *är* fler än de som *är* med dem.

17 Och Elisha bad, och sade, HERRE, jag ber dig, öppna hans ögon, att han må se. Och HERREN öppnade den unge mannens ögon; och han såg: och, se, berget *var* fullt med hästar och vagnar av eld runtom Elisha.

18 Och när de kom ner till honom, bad Elisha till HERREN, och sade, Slå detta folk, jag ber dig, med blindhet. Och han slog dem med blindhet enligt Elishas ord.

19 Och Elisha sade till dem, Detta *är* inte den vägen, inte heller *är* detta den staden: följ mig, och jag kommer föra er till den mannen som ni söker. Men han ledde dem till Samaria.

20 Och det inträffade, när de hade kommit in till Samaria, att Elisha sade, HERRE, öppna dessa *mäns* ögon, att de må se. Och HERREN öppnade deras ögon, och de såg; och, se, *de befann sig* mitt i Samaria.

21 Och Israels kung sade till Elisha, när han såg dem, Min fader, skall jag slå *dem*? Skall jag slå *dem*?

22 Och han svarade, Du skall inte slå *dem*: skulle du slå de som du har tagit till fånga med ditt svärd och med din båge? Sätt fram bröd och vatten framför dem, att de må äta och dricka, och *sedan gå tillbaka* till sin herre.

23 Och han beredde mycket föda åt dem: och när de hade ätit och druckit, sände han iväg dem, och de gick till sin herre. Så Syriens skaror kom inte mer in till Israels land.

24 Och det inträffade efter detta, att Ben-Hadad, Syriens kung, församlade hela sin här, och drog upp, och belägrade Samaria.

25 Och det rådde en väldig hungersnöd i Samaria: och, se, de belägrade det, tills ett åsnehuvud blev *sålt* för åttio silverpenningar, och en fjärdedels kab duvspillning för fem silverpenningar.

26 Och medan Israels kung höll på att passera förbi *uppe* på muren, ropade det en kvinna till honom,

sägande, Hjälp, min herre, O konung.

27 Och han sade, Ifall HERREN inte ska hjälpa dig, varifrån skall jag hjälpa dig? Från ladans golv, eller från vinpressen?

28 Och kungen sade till henne, Vad är det som plågar dig? Och hon svarade, Denna kvinna sade till mig, Ge din son, att vi må äta honom i dag, och vi kommer äta min son i morgon.

29 Så vi kokade min son, och åt honom: och nästa dag sade jag till henne, Ge din son, att vi må äta honom: och hon har gömt sin son.

30 Och det inträffade, när kungen hörde kvinnans ord, att han rev sönder sina kläder; och han passerade förbi *uppe* på muren, och folket såg, och, se, *han hade* säcktyg innanför över sitt kött.

31 Sedan sade han, Gud göre så och också mer mot mig, ifall Elishas, Shafats sons, huvud denna dag skall sitta kvar på honom.

32 Men Elisha satt i sitt hus, och de äldste satt med honom; och *kungen* sände en man från sig *som stod* inför *honom*: men innan sändebudet kom till honom, sade han till de äldste, Ser ni hur denne sonen till en mördare har sänt för att ta av mitt huvud? Se, när sändebudet kommer, stäng *då* igen dörren, och håll kvar honom vid dörren: *är* inte ljudet av hans herres fötter bakom honom?

33 Och medan han ännu talade med dem, se, *då* kom sändebudet ner till honom: och han sade, Se, denna

ondska *är* av HERREN; varför skulle jag längre vänta på HERREN?

Kapitel 7

1 Sedan sade Elisha, Hör ni HERRENS ord; Så säger HERREN, I morgon vid denna tid *skall* ett mått fint mjöl *säljas* för en sikel, och två mått korn för en sikel, i Samarias port.

2 Då svarade en herre, vid vilkens hand kungen stödde sig, Gudsmannen, och sade, Se, *ifall* HERREN skulle göra fönster i himlen, skulle *då* detta ting *kunna* ske? Och han sade, Se, du skall se *det* med dina *egna* ögon, men skall inte äta därav.

3 Och det var fyra spetälska män vid portens ingång: och de sade en till en annan, Varför ska vi sitta här tills vi dör?

4 Om vi ska säga, Vi skall gå in i staden, då *råder* *ju* svälten i staden, och vi kommer dö där: och om vi ska sitta kvar här, *kommer* vi också dö. Kom nu därför, och låt oss falla till syriernas här: om de ska rädda oss levande, *då* skall vi få leva; och om de ska döda oss, *då* skall vi blott dö.

5 Och i skymningen steg de upp, för att gå till syriernas läger: och när de hade kommit till utkanten av Syriens läger, se, *då fanns det* ingen man där.

6 Ty Herren hade fått syriernas här att höra ett ljud av vagnar, och ett

ljud av hästar, *ja* ljudet av en väldig här: och de sade en till en annan, Se, Israels kung har lejt hittiternas kungar mot oss, och egyptiernas kungar, att komma över oss.

7 Därför stod de upp och flydde i skymningen, och lämnade kvar sina tält, och sina hästar, och sina åsnor, *ja hela* lägret såsom det *var*, och flydde för sina liv.

8 Och när dessa spetälska kom till utkanten av lägret, gick de in i ett tält, och åt och drack, och bar *iväg* silver därifrån, och guld, och kläder, och gick och gömde *det*; och kom tillbaka, och gick in till ett annat tält, och bar *också iväg* därifrån, och gick och gömde *det*.

9 Sedan sade de en till en annan, Vi gör inte rätt: denna dag *är* en dag med goda nyheter, och vi tiger: om vi ska dröja tills morgonljuset, kommer någon ondska komma över oss: kom nu därför, att vi må gå och berätta *detta* för kungens hushåll.

10 Så de kom och kallade till stadens portvakt: och de berättade för dem, sägande, Vi kom till syriernas läger, och, se, *det fanns* ingen man där, inte heller en människoröst, utan bara hästar bundna, och åsnor bundna, och tälten såsom de *var*.

11 Och han kallade portvakterna; och de berättade *det* för kungens hushåll därinne.

12 Och kungen steg upp om natten, och sade till sina tjänare, Jag kommer nu visa er vad syrierna har gjort mot oss. De vet att vi *är* hungriga; därför har de gått ut ur

lägret för att gömma sig *ute* på fältet, sägande, När de ska komma ut ur staden, skall vi fånga dem levande, och ta oss in i staden.

13 Och en av hans tjänare svarade och sade, Låt *några* ta, jag ber dig, fem av de hästarna som återstår, som finns kvar i staden, (se, de *är* såsom Israels hela hop som finns kvar i den: se, *jag säger*, de *är* också såsom israeliternas hela hop som *redan* har omkommit:) och låt oss sända *iväg dem* och se.

14 De tog därför två vagnshästar; och kungen sände *iväg dem* efter syriernas här, sägande, Gå och se.

15 Och de for efter dem till Jordan: och, se, hela vägen *var* full med kläder och föremål, som syrierna i sin hast hade kastat ifrån sig. Och budbärarna vände tillbaka, och meddelade kungen.

16 Och folket gick ut, och plundrade syriernas tält. Så ett mått fint mjöl blev *sålt* för en sikel, och två mått korn för en sikel, enligt HERRENS ord.

17 Och kungen tillsatte den herren, vid vilkens hand han stödde sig, att ha ansvar över porten: och folket trampade på honom i porten, och han dog, såsom Gudsmannen hade sagt, vilken talade när kungen kom ner till honom.

18 Och det inträffade såsom Gudsmannen hade talat till kungen, sägande, Två mått korn för en sikel, och ett mått fint mjöl för en sikel, skall i morgon vid denna tid gälla i Samarias port:

19 Och den herren svarade Gudsmannen, och sade, Nu, se, *ifall* HERREN *än* skulle göra fönster i himlen, skulle *då* ett sådant ting *kunna* ske? Och han sade, Se, du skall se det med dina *egna* ögon, men skall inte äta av det.

20 Och så skedde med honom: ty folket trampade på honom i porten, och han dog.

Kapitel 8

1 Sedan talade Elisha till den kvinnan, vars son han hade återupplivat, sägande, Stå upp, och gå du och ditt hushåll, och vistas varhelst du kan vistas: ty HERREN har kallat efter en hungersnöd; och den skall också komma över landet *i* sju år.

2 Och kvinnan stod upp, och gjorde enligt Gudsmannens tal: och hon for med sitt hushåll, och vistades i filisteernas land *i* sju år.

3 Och det inträffade vid de sju årens slut, att kvinnan återvände från filisteernas land: och hon gick ut för att ropa till kungen för sitt hus och för sin mark.

4 Och kungen talade med Gudsmannens tjänare Gehazi, sägande, Berätta för mig, jag ber dig dig, *om* alla de stora ting som Elisha har gjort.

5 Och det inträffade, medan han höll på att berätta för kungen hur han hade återupplivat en död kropp, att, se, den kvinnan, vars son han hade

återupplivat, *då* ropade till kungen för sitt hus och för sin mark. Och Gehazi sade, Min herre, O konung, denna *är* den kvinnan, och denne *är* hennes son, vilken Elisha återupplivade.

6 Och när kungen frågade kvinnan, berättade hon för honom. Så kungen tillsatte åt henne en viss tjänsteman, sägande, Skaffa tillbaka allt som *var* hennes, och all fältets frukt alltifrån den dag då hon lämnade landet, ända till nu.

7 Och Elisha kom till Damaskus; och Syriens kung Ben-Hadad var sjuk; och det blev berättat för honom, sägande, Gudsmannen har kommit hit.

8 Och kungen sade till Hazael, Tag en gåva i din hand, och gå, *och* möt Gudsmannen, och fråga HERREN genom honom, sägande, Skall jag tillfriskna från denna sjukdom?

9 Så Hazael gick för att möta honom, och tog en gåva med sig, ja av varje gott ting från Damaskus, fyrtio kamelers börda, och kom och stod inför honom, och sade, Din son Ben-Hadad, Syriens kung, har sänt mig till dig, sägande, Skall jag tillfriskna från denna sjukdom?

10 Och Elisha sade till honom, Gå, säg till honom, Visst må du tillfriskna: ändock har HERREN visat för mig att han säkerligen skall dö.

11 Och han fäste sitt ansikte *på* honom orubbligt, tills han skämdes: och Gudsmannen grät.

12 Och Hazael sade, Varför gråter

min herre? Och han svarade,
Eftersom jag vet om den ondska som
du kommer göra mot Israels barn:
deras befästningar kommer du sätta
eld på, och deras unga män kommer
du dräpa med svärd, och kommer
krossa sönder deras barn, och skära
upp deras havande kvinnor.

13 Och Hazael sade, Men vad *då*, *är*
din tjänare en hund, att han skulle
göra detta väldiga ting? Och Elisha
svarade, HERREN har visat mig att
du *skall bli* kung över Syrien.

14 Så han gav sig av från Elisha, och
kom till sin herre; som sade till
honom, Vad sade Elisha till dig?
Och han svarade, Han berättade för
mig *att* du säkerligen skulle
tillfriskna.

15 Och det inträffade dagen därpå,
att han tog ett tjockt täcke, och
doppade *det* i vatten, och bredde ut
det över hans ansikte, så att han dog:
och Hazael regerade i hans ställe.

16 Och i Jorams, Ahabs sons, Israels
kungs, femte år, Jehoshafat *varande*
då Judah kung, började *då* Jehoram,
Jehoshafats son, Judah kung, att
regera.

17 Han var trettio två år gammal när
han började att regera; och han
regerade *i* åtta år i Jerusalem.

18 Och han vandrade på Israels
kungars väg, såsom Ahabs hus
gjorde: ty Ahabs dotter var hans
hustru: och han gjorde ondska i
HERRENS åsyn.

19 Ändock ville inte HERREN
förgöra Judah för sin tjänare Davids
skull, då han lovade honom att alltid

ge honom en lampa, *och också* åt
hans barn.

20 Under hans dagar gjorde Edom
uppror från under Judah hand, och
satte en *egen* kung över sig.

21 Så Joram for över till Zair, och
alla vagnarna med honom: och han
stod upp om natten, och slog de
edomiter som omringade honom,
och vagnarnas befäl: och folket
flydde till sina tält.

22 Ändå gjorde Edom uppror från
under Judah hand intill denna dag.
Då gjorde *också* Libnah uppror vid
samma tid.

23 Och resten av Jorams gärningar,
och allt som han gjorde, *är* de inte
nedskrivna i Judah kungars
krönikebok?

24 Och Joram gick till sömns med
sina fäder, och blev begravd hos sina
fäder i Davids stad: och hans son
Ahaziah regerade i hans ställe.

25 I Jorams, Ahab sons, Israels
kungs, tolfte år, började Ahaziah,
Jehorams son, Judah kung, att
regera.

26 Ahaziah *var* tjugotvå år gammal
när han började att regera; och han
regerade *i* ett år i Jerusalem. Och
hans mors namn *var* Athaliah,
Israels kung Omris dotter.

27 Och han vandrade på Ahabs hus
väg, och gjorde ondska i HERRENS
åsyn, såsom Ahabs hus *gjorde*: ty
han *var* Ahabs hus svärson.

28 Och han drog med Joram, Ahabs
son, till kriget mot Syriens kung
Hazael i Ramoth-Gilead; och
syrierna sårade Joram.

29 Och kung Joram vände tillbaka för att i Jezreel bli helad från de sår som syrierna hade gett honom i Ramah, när han stred mot Syriens kung Hazael. Och Ahaziah, Jehorams son, Judah kung, for ner för att besöka Joram, Ahabs son, i Jezreel, eftersom han var sjuk.

Kapitel 9

1 Och profeten Elisha kallade en av profeternas barn, och sade till honom, Omgjorda dina länder, och tag detta oljekärl i din hand, och gå till Ramoth-Gilead:

2 Och när du kommer dit, se dig där efter Jehu, Jehoshafats son, Nimshis son, och gå in, och få honom *att* stå upp från ibland sina bröder, och för honom till en inre kammare;

3 Tag sedan oljekärlet, och gjut *det* på hans huvud, och säg, Så säger HERREN, jag har smort dig *till* kung över Israel. Öppna sedan dörren, och fly, och dröj inte.

4 Så den unge mannen, *ja* den unge mannen profeten, for till Ramoth-Gilead.

5 Och när han kom, se, *då var* härens befälhavare *där* sittande; och han sade, Jag har ett ärende till dig, O befälhavare. Och Jehu sade, Till vem av oss alla? Och han sade, Till dig, O befälhavare.

6 Och han stod upp, och gick in i huset; och han göt oljan på hans huvud, och sade till honom, Så säger HERREN Israels Gud, Jag har smort

dig *till* kung över HERRENS folk, *ja* över Israel.

7 Och du skall slå Ahabs, din herres, hus, att jag må hämnas mina tjänare profeternas blod, och alla HERRENS tjänares blod, av Jezebels hand.

8 Ty hela Ahabs hus skall förgås: och jag kommer hugga av från Ahab honom som kissar mot väggen, och honom som är instängd och kvarlämnad i Israel:

9 Och jag kommer göra Ahabs hus likt Jeroboams, Nebats sons, hus, och likt Baashas, Ahijahs sons, hus:

10 Och hundarna skall äta Jezebel i Jezreels andel, och *det skall* inte *finnas* någon *där* att begrava *henne*. Och han öppnade dörren, och flydde iväg.

11 Sedan kom Jehu ut till sin herres tjänare: och *en* sade till honom, *Är* allt väl? Varför kom denne galning till dig? Och han sade till dem, Ni känner *ju* till mannen, och hans tal.

12 Och de sade, Falskt; berätta nu för oss. Och han sade, Så och så talade han till mig, sägande, Så säger HERREN, Jag har smort dig *till* kung över Israel.

13 Då skyndade de sig, och tog var man sin klädnad, och lade *den* under honom högst upp på trapporna, och blåste i basuner, sägande, Jehu är kung.

14 Så Jehu, Jehoshafats son, Nimshis son, konspirerade mot Joram. (Nu hade Joram behållit Ramoth-Gilead, han och hela Israel, med anledning av Syriens kung Hazael.

15 Men kung Joram hade vänt tillbaka för att i Jezreel bli helad från de sår som syrierna hade åsamkat honom, när han stred mot Syriens kung Hazael.) Och Jehu sade, Ifall det är *i* ert sinne, låt *då* ingen gå ut eller fly undan från staden så att gå och berätta *det* i Jezreel.

16 Så Jehu red i en vagn, och for till Jezreel; ty Joram låg där *sjuk*. Och Judah kung Ahaziah hade kommit ner *dit* för att besöka Joram.

17 Och det stod en väktare *uppe* på tornet i Jezreel, och han spanade på Jehus följe medan han kom, och sade, Jag ser ett följe. Och Joram sade, Tag en ryttare, och sänd ut till att möta dem, och låt honom säga, *Är det* frid?

18 Så det drog ut en på hästrygg för att möta honom, och sade, Så säger kungen, *Är det* fred? Och Jehu sade, Vad har du med fred att göra? Vänd in bakom mig. Och väktaren meddelade, sägande, Budbäraren kom till dem, men han återvänder inte.

19 Då sände han ut en andra *budbärare* på hästrygg, vilken kom till dem, och sade, Så säger kungen, *Är det* frid? Och Jehu svarade, Vad har du med frid att göra? Vänd in bakom mig.

20 Och väktaren meddelade, sägande, Han kom ända till dem, och återvänder inte: och körningen *är* lik Jehus, Nimshis sons, körning; ty han kör vilt.

21 Och Joram sade, Gör i ordning *vagnen*. Och hans vagn gjordes redo.

Och Joram, Israels kung, och Ahaziah, Judah kung, drog ut, var och en i sin vagn, och de drog ut mot Jehu, och mötte honom på jezreeliten Naboths andel.

22 Och det inträffade, när Joram såg Jehu, att han sade, *Är det* fred, Jehu? Och han svarade, Vad *för* fred, så länge som din mor Jezebels horerier och hennes trolldomskonster *är så* många?

23 Och Joram vände sina händer, och flydde, och sade åt Ahaziah, *Här är* förräderi, O Ahaziah.

24 Och Jehu spände en båge med all sin kraft, *och sköt* och träffade Jehoram mellan hans armar, och pilen gick ut vid hans hjärta, och han sjönk ihop i sin vagn.

25 Sedan sade *Jehu* till sitt befäl Bidkar, Tag upp *honom*, och kasta honom på jezreeliten Naboths del av fältet: ty kom ihåg att, när jag och du red tillsammans efter hans far Ahab, hur HERREN lade denna börda på honom;

26 Jag har sannerligen sett Naboths blod i går, och hans söners blod, säger HERREN; och jag kommer utkräva *det av* dig på denna jordbit, säger HERREN. Tag nu därför *honom och* kasta in honom på *denna* bit *jord*, enligt HERRENS ord.

27 Men när Judah kung Ahaziah såg *detta*, flydde han på trädgårdshusets väg. Och Jehu följde efter honom, och sade, Träffa också honom i vagnen. *Och de gjorde så* vid stigningen till Gur, som *ligger* vid Ibleam. Och han flydde till Megiddo,

och dog där.

28 Och hans tjänare förde honom till Jerusalem i en vagn, och begravde honom i hans grav hos hans fäder i Davids stad.

29 Och i Jorams, Ahabs sons, elfte år började Ahaziah att regera över Judah.

30 Och när Jehu hade kommit till Jezreel, hörde Jezebel *det*; och hon sminkade sitt ansikte, och smyckade sitt huvud, och tittade ut från ett fönster.

31 Och då Jehu kom in vid porten, sade hon, *Hade* Zimri frid, vilken dräpte sin herre?

32 Och han lyfte sitt ansikte upp mot fönstret, och sade, Vem *står* på min sida? Vem? Och två *eller* tre eunucker tittade ut mot honom.

33 Och han sade, Kasta ner henne. Så de kastade ner henne: och *somligt* av hennes blod stänktes på väggen, och på hästarna: och han förtrampade henne under *sina* fötter.

34 Och när han hade kommit in, åt han och drack, och sade, Gå, se efter denna förbannade *kvinn*a, och begrav henne: ty hon *är trots allt* en kungadotter.

35 Och de gick för att begrava henne: men de fann inte mer än kraniet av henne, och fötterna, och *hennes* handflator.

36 Därför kom de tillbaka, och berättade *detta* för honom. Och han sade, Detta *är* HERRENS ord, som han talade genom sin tjänare Elijah, den tishbiten, sägande, I Jezreels andel skall hundar äta Jezebels kött:

37 Och Jezebels döda kropp skall vara som dynga över fältets yta i Jezreels andel; *så* att de inte skall *kunna* säga, Detta *är* Jezebel.

Kapitel 10

1 Och Ahab hade sjuttio söner i Samaria. Och Jehu skrev brev, och sände till Samaria, till Jezreels styresmän, till de äldste, och till dem som fostrade Ahabs *barn*, sägande, 2 Nu, så snart detta brev kommer till er, med tanke på att er herres söner *finns* hos er, och *det* hos er *finns* vagnar och hästar, också en befäst stad, och beväpning;

3 Ja se *då* efter *vem som är* den bäste och mest lämplige av er herres söner, och sätt *honom* på hans fars tron, och strid för er herres hus.

4 Men de blev rädda i övermått, och sade, Se, två kungar stod inte inför honom: hur skall då vi *kunna* stå?

5 Och han som *var satt* över huset, och han som *var satt* över staden, också de äldste, och *barnens* fostrare, sände till Jehu, sägande, Vi *är* dina tjänare, och kommer göra allt som du skall befälla oss; vi kommer inte göra någon till kung *över oss*: gör du *det som är* gott i dina ögon.

6 Då skrev han för andra gången ett brev till dem, sägande, Ifall ni *är* mina, och *ifall* ni skall lyssna till min röst, tag ni *då* huvuden av de männen er herres söner, och kom till mig till Jezreel i morgon vid denna tid. Kungasönerna, *varande* sjuttio

personer, *befann sig* nu hos stadens ansenliga män, vilka fostrade dem.

7 Och det inträffade, när brevet kom till dem, att de tog kungasönerna, och dräpte sjuttio personer, och lade deras huvuden i korgar, och sände *dem* till honom i Jezreel.

8 Och det kom en budbärare, och meddelade honom, sägande, De har hämtat kungasönernas huvuden. Och han sade, Lagg ni dem i två högar vid portens ingång intill morgonen.

9 Och det inträffade på morgonen, att han gick ut, och stod *där*, och sade till allt folket, Ni *är* rättfärdiga: se, jag konspirerade mot min herre, och dräpte honom: men vem dräpte alla dessa?

10 *Ni skall* nu veta att inget av HERRENS ord skall falla till jorden, som HERREN talade angående Ahabs hus: ty HERREN har gjort *det* som han talade genom sin tjänare Elijah.

11 Så Jehu dräpte alla som var kvar av Ahabs hus i Jezreel, och alla hans ansenliga män, och hans släktingar, och hans präster, tills han inte lämnade kvar honom någon *enda*.

12 Och han stod upp och gav sig av, och kom till Samaria. *Och* medan han *var* i fårklippningshuset på vägen,

13 Träffade Jehu på Judah kung Ahaziahs bröder, och sade, Vilka *är* ni? Och de svarade, Vi *är* Ahaziahs bröder; och vi ska fara ner för att hälsa på kungens barn och drottningens barn.

14 Och han sade, Grip dem levande.

Och de grep dem levande, och dräpte dem vid fårklippningshusets grop, *ja* fyrtyotvå män; inte heller lämnade han kvar någon av dem.

15 Och när han hade gett sig av därifrån, råkade han på Jehonadab, Rechabs son, *kommande* för att träffa honom: och han hälsade på honom, och sade till honom, Är ditt hjärta rättsinnigt, såsom mitt hjärta *är* mot ditt hjärta? Och Jehonadab svarade, Det *är det*. Om det *är så*, ge *mig då* din hand. Och han gav *honom* sin hand; och han tog upp honom i vagnen.

16 Och han sade, Kom med mig, och se min iver för HERREN. Så de fick honom *att* rida i hans vagn.

17 Och när han kom till Samaria, dräpte han alla som återstod för Ahab i Samaria, tills han hade förgjort honom, enligt HERRENS tal, vilket han talade till Elijah.

18 Och Jehu samlade ihop allt folket, och sade till dem, Ahab tjänade Baal lite grann; *men* Jehu skall tjäna honom mycket.

19 Kalla nu därför alla Baalsprofeter till mig, alla hans tjänare, och alla hans präster; låt ingen saknas: ty jag har ett stort offer till Baal *att göra*; vem än som skall saknas, han skall inte få leva. Men Jehu gjorde *detta* med list, med den avsikten att han skulle förgöra Baalstillbedjarna.

20 Och Jehu sade, Utlys en högtidlig sammankomst för Baal. Och de utlyste *den*.

21 Och Jehu sände alltigenom hela Israel: och alla Baalstillbedjare kom,

så att det inte fanns en *enda* man kvar som inte kom. Och de kom in till Baals hus; och Baals hus blev fullt från ena änden till den andra.

22 Och han sade till honom som *var satt* över klädkammaren, Hämta fram klädnader åt alla Baalstillbedjare. Och han hämtade fram klädnader åt dem.

23 Och Jehu, och Jehonadab, Rechabs son, gick in till Baals hus, och sade till Baalstillbedjarna, Sök, och se efter att det här med er inte finns någon av HERRENS tjänare, utan endast Baalstillbedjare.

24 Och när de gick in för att offra offer och brännoffer, ordnade Jehu åttio män utanför, och sade *till dem*, *Ifall* någon av de män som jag har fört i era händer ska *lyckas* fly undan, *han som låter honom fly*, hans liv *skall utkrävas i utbyte* för hans liv.

25 Och det inträffade, så snart som han hade slutat att offra brännoffret, att Jehu sade åt vakten och åt befälen, Gå in, *och dröp dem*; låt ingen komma ut. Och de slog dem med svärdsegg; och vakten och befälen kastade ut *dem*, och gick till Baals hus stad.

26 Och de hämtade ut bilderna ur Baals hus, och brände dem.

27 Och de bröt ner Baals bild, och bröt ner Baals hus, och gjorde det till ett avloppshus intill denna dag.

28 Så Jehu förgjorde Baal från Israel.

29 Dock avlägsnade sig inte Jehu *ifrån* Jeroboams, Nebats sons,

synder, vilken fick Israel att synda, *nej han avlägsnade sig inte ifrån att följa* efter dem, *nämligen*, de gyllene kalvarna som *fanns* i Beth-El, och som *fanns* i Dan.

30 Och HERREN sade till Jehu, Eftersom du har gjort väl i att utföra *det som är rätt* i mina ögon, *och* har gjort mot Ahabs hus enligt allt som *var* i mitt hjärta, skall dina barn sitta på Israels tron till den fjärde *generationen*.

31 Men Jehu gav inte akt på att vandra i HERRENS, Israels Guds, lag av hela sitt hjärta: ty han avlägsnade sig inte från Jeroboams synder, vilken fick Israel att synda.

32 Under de dagarna började HERREN att kapa av Israel: och Hazael slog dem i alla Israels gränsområden;

33 Från Jordan österut, hela Gileads land, gaditerna, och reubeniterna, och manassiterna, från Aroer, som *ligger* vid floden Arnon, ja Gilead och Bashan.

34 Nu, de övriga av Jehus gärningar, och allt som han gjorde, och all hans mäktighet, *är* de inte nerskrivna i Israels kungars krönikabok?

35 Och Jehu gick till sömns med sina fäder: och de begravde honom i Samaria. Och hans son Jehoahaz regerade i hans ställe.

36 Och den tid som Jehu regerade över Israel i Samaria *var* tjugoåtta år.

Kapitel 11

1 Och när Athaliah, Ahaziahs mor, såg att hennes son var död, stod hon upp och förgjorde all konungslig säd.

2 Men Jehosheba, kung Jorams dotter, Ahaziahs syster, tog Joash, Ahaziahs son, och stal *iväg* honom från ibland kungasönerna *som var* dräpta; och de gömde honom, *ja* honom och hans amma, i Athaliahs sängkammare, så att han inte dräptes.

3 Och han hölls gömd med henne i HERRENS hus *i* sex år. Och Athaliah regerade över landet.

4 Och *under* det sjunde året sände Jehoiada och hämtade styresmännen över hundratal, tillsammans med befälen och vakten, och förde dem till sig in i HERRENS hus, och slöt ett förbund med dem, och tog en ed av dem i HERRENS hus, och visade dem kungens son.

5 Och han befallde dem, sägande, Detta *är* det ting som ni skall göra; En tredjedel av er som träder in på sabbaten skall också vara vaktens väktare för kungens hus;

6 Och en tredjedel *skall vara* vid den porten Sur; och en tredjedel vid den porten bakom vakten: så skall ni hålla vakt över huset, att det inte ska bli nedbrutet.

7 Och två avdelningar av er alla som träder fram på sabbaten, ja de skall hålla vakt vid HERRENS hus runt kungen.

8 Och ni skall omge kungen runtom, var man med sina vapen i sin hand: och han som kommer inom räckhåll, låt honom bli dräpt: och var ni med kungen då han går ut och medan han kommer in.

9 Och befälen över de hundratals gjorde enligt alla *de ting* som prästen Jehoiada befallde: och de tog var man sina män som skulle komma in på sabbaten, tillsammans med dem som skulle gå ut på sabbaten, och kom till prästen Jehoiada.

10 Och åt befälen över hundratal gav prästerna kung Davids spjut och sköldar, som *fanns* i HERRENS tempel.

11 Och vakten stod *där*, var man med sina vapen i sin hand, omkring kungen, från templets högra hörn till templets vänstra hörn, *längs* med altaret och templet.

12 Och han förde fram kungasonen, och satte kronan på honom, och *gav honom* vittnesbördet; och de gjorde honom till kung, och smorde honom; och de klappade sina händer, och sade, Leve konungen.

13 Och när Athaliah hörde ljudet av vakten *och* av folket, kom hon in till folket i HERRENS tempel.

14 Och när hon tittade, se, *då* stod kungen vid en pelare, såsom brukligt *var*, och furstarna och trumpetblåsarna vid kungen, och allt landets folk jublade, och blåste i trumpeter: och Athaliah rev sönder sina kläder, och ropade, Förräderi, Förräderi.

15 Men prästen Jehoiada befallde

befälen över de hundratals, härens officerare, och sade till dem, Tag ut henne utanför leden: och döda honom som följer henne med svärdet. Ty prästen hade sagt, Låt henne inte bli dräpt i HERRENS hus.

16 Och de lade händerna på henne; och hon gick på den vägen på vilken hästarna kom in till konungshuset: och där blev hon dräpt.

17 Och Jehoiada slöt ett förbund mellan HERREN och kungen och folket, att de skulle vara HERRENS folk; också mellan kungen och folket.

18 Och allt landets folk gick in till Baals hus, och rev ner det; hans altaren och hans bilder slog de sönder i bitar fullständigt, och dräpte Baals präst Mattan inför altarna. Och prästerna tillsatte officerare över HERRENS hus.

19 Och han tog de styresmännen över hundratals, och befälen, och vaktens, och allt landets folk; och de förde ner kungen från HERRENS hus, och kom till konungshuset via vaktens ports väg. Och han satte sig på kungarnas tron.

20 Och allt landets folk glädde sig, och staden var stilla: och de dräpte Athaliah med svärd *vid sidan av* konungshuset.

21 Jehoash *var* sju år gammal när han började att regera.

Kapitel 12

1 I Jehus sjunde år började Jehoash att regera; och han regerade fyrtio år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Zibiah, från Beer-Sheba.

2 Och Jehoash gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn *i* alla hans dagar under vilka prästen Jehoiada instruerade honom.

3 Men höjderna togs inte bort: folket offrade fortfarande och tände rökelse på höjderna.

4 Och Jehoash sade till prästerna, Alla pengar från de tillägnade tingen som hämtas in till HERRENS hus, *ja* var och ens pengar som passerar *räkningen*, pengarna som var man är bestämd till, *och* alla de pengar som kommer in i någon mans hjärta att föra in till HERRENS hus,

5 Låt prästerna ta *detta* till dem, var man från sin bekantskapskrets: och låt dem reparera husets bristningar, varhelst någon bristning skall bli funnen.

6 Men det var *så, att* i kung Jehoashs tjugotredje år hade prästerna *ännu* inte reparerat husets bristningar.

7 Då kallade kung Jehoash efter prästen Jehoiada, och de *andra* prästerna, och sade till dem, Varför reparerar ni inte husets bristningar? Tag nu därför inte emot *mer* pengar från er bekantskapskrets, utan överlämna det till husets bristningar.

8 Och prästerna samtyckte till att inte ta emot *mer* pengar från folket, *och* att inte heller reparera husets

bristningar.

9 Men prästen Jehoiada tog en kista, och borrhade ett hål i dess lock, och ställde den bredvid altaret, på höger sida när man kommer in till HERRENS hus: och de prästerna som vaktade dörren lade däri alla pengar *som* hämtades in till HERRENS hus.

10 Och det skedde *så*, när de såg att *det fanns* mycket pengar i kistan, att kungens skrivare och översteprästen kom upp, och de knöt ihop *pengarna* i påsar, och meddelade *summan* pengar som blev funnen i HERRENS hus.

11 Och de överlämnade pengarna, *summan* varande meddelad, i händerna på dem som utförde arbetet, som hade tillsyn över HERRENS hus: och de delade ut det åt timmermännen och byggnadsarbetarna, som arbetade på HERRENS hus,

12 Och åt murarna, och stenhuggarna, och till att köpa virke och huggen sten för att reparera bristningarna på HERRENS hus, och till allt som gick åt till huset för att reparera *det*.

13 Dock gjordes inte för HERRENS hus skålar av silver, ljussaxar, baljor, trumpeter, *eller* några föremål av guld, eller föremål av silver, från de pengarna *som* hämtades in till HERRENS hus:

14 Utan de gav det åt arbetarna, och reparerade därmedelst HERRENS hus.

15 Därtill höll de inte räkenskap med

de männen, i vars hand de överlämnade pengarna till att användas för arbetare: ty de handlade troget.

16 Överträdelsepengarna och syndpengarna hämtades inte in till HERRENS hus: det var prästernas.

17 Sedan drog Syriens kung Hazael upp, och stred mot Gath, och intog det: och Hazael riktade sitt ansikte mot att gå upp till Jerusalem.

18 Och Judah kung Jehoash tog alla de helgade tingen vilka Jehoshafat, och Jehoram, och Ahaziah, hans fäder, Judah kungar, hade helgat, och hans egna helgade ting, och allt det guld *som blev* funnet i skattkamrarna tillhörande HERRENS hus, och i konungshuset, och sände *det* till Syriens kung Hazael: och han drog bort från Jerusalem.

19 Och resten av Joashs gärningar, och allt som han gjorde, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

20 Och hans tjänare stod upp, och bildade en sammansvärjning, och dräpte Joash i Millohuset, som går ner mot Silla.

21 Ty Jozachar, Shimeaths son, och Jehozabad, Shomers son, hans tjänare, slog honom, och han dog; och de begravde honom hos hans fäder i Davids stad: och hans son Amaziah regerade i hans ställe.

Kapitel 13

1 I Judah kung Joashs, Ahaziahs sons, tjugotredje år började Jehoahaz, Jehus son, att regera över Israel i Samaria, *och han regerade under* sjuutton år.

2 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, och följde Jeroboams, Nebats sons, synder, vilken fick Israel att synda; han avlägsnade sig inte från dem.

3 Och HERRENS vrede upptändes mot Israel, och han överlämnade dem i Syriens kung Hazaels hand, och i Hazaels son Ben-Hadads hand, *under* alla *deras* dagar.

4 Och Jehoahaz bönföll HERREN, och HERREN lyssnade till honom: ty han såg Israels förtryck, eftersom Syriens kung förtryckte dem.

5 (Och HERREN gav Israel en frälsare, så att de gick ut från under syriernas hand: och Israels barn bodde i sina tält, såsom förr.

6 Ändock avlägsnade de sig inte från Jeroboams hus synder, vilken fick Israel *att* synda, *utan* vandrade i dem: och i Samaria var lunden också kvar.)

7 Inte heller lämnade han kvar av folket till Jehoahaz förutom femtio ryttare, och tio vagnar, och tiotusen fotsoldater; ty Syriens kung hade förgjort dem, och hade gjort dem likt stoftet genom tröskande.

8 Nu, de övriga av Jehoahazs gärningar, och allt som han gjorde, och hans mäktighet, *är* de inte

nerskrivna i Israels kungars krönikebok?

9 Och Jehoahaz gick till sömns med sina fäder; och de begravde honom i Samaria: och hans son Joash regerade i hans ställe.

10 I Judah kung Joashs trettiosjunde år började Jehoash, Jehoahazs son, att regera över Israel i Samaria, *och regerade i* sexton år.

11 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn; han avlägsnade sig inte från alla Jeroboams, Nebats sons, synder, vilken fick Israel *att* synda: *utan* han vandrade i dem.

12 Och resten av Joashs gärningar, och allt som han gjorde, och hans mäktighet varmed han stred mot Judah kung Amaziah, *är* de inte nerskrivna i Israels kungars krönikebok?

13 Och Joash gick till sömns med sina fäder; och Jeroboam satte sig på hans tron: och Joash blev begravd i Samaria hos Israels kungar.

14 Nu hade Elisha insjuknat i sin sjukdom som han *senare* dog av. Och Joash, Israels kung, kom ner till honom, och grät över hans ansikte, och sade, O min fader, min fader, Israels vagn, och dess ryttare.

15 Och Elisha sade till honom, Tag en båge och pilar. Och han tog en båge och pilar till honom.

16 Och han sade åt Israels kung, Sätt din hand till bågen. Och han satte sin hand *till den*: och Elisha lade sina händer på kungens händer.

17 Och han sade, Öppna fönstret österut. Och han öppnade *det*. Sedan

sade Elisha, Skjut. Och han sköt. Och han sade, HERRENS frälsningspil, och frälsningspilen ifrån Syrien: ty du skall slå syrierna i Afek, tills du ska ha gjort slut på *dem*.

18 Och han sade, Tag pilarna. Och han tog *dem*. Och han sade till Israels kung, Slå på marken. Och han slog tre gånger, och upphörde.

19 Och Gudsmannen blev vred på honom, och sade, Du skulle ha slagit fem eller sex gånger; då hade du slagit Syrien tills du hade gjort slut på *det*: nu däremot skall du *bara* slå Syrien tre gånger.

20 Och Elisha dog, och de begravde honom. Och moabiternas skaror invaderade landet vid årets ingång.

21 Och det inträffade, medan de höll på att begrava en man, att, se, de fick syn på en skara *män*; och de slängde mannen i Elishas grav: och när mannen släpptes ner, och vidrörde Elishas ben, *då* återupplivades han, och stod upp på sina fötter.

22 Men Syriens kung Hazael förtryckte Israel *under* alla Jehoahazs dagar.

23 Och HERREN var nådig mot dem, och förbarmade sig över dem, och hade respekt för dem, på grund av sitt förbund med Abraham, Isak, och Jakob, och ville inte förgöra dem, inte heller kastade han iväg dem från sin närvaro ännu.

24 Så Syriens kung Hazael dog; och hans son Ben-Hadad regerade i hans ställe.

25 Och Jehoash, Jehoahazs son, tog

tillbaka de städerna från Ben-Hadads, Hazael's sons, hand, vilka han hade tagit från hans far Jehoahaz's hand genom krig. Tre gånger slog Joash honom, och återtog *så* Israels städer.

Kapitel 14

1 I Israels kung Joash's, Jehoahaz's sons, andra år regerade Judah kung Amaziah, Joash's son.

2 Han var tjugofem år gammal när han började att regera, och *han* regerade *under* tjugonio år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Jehoaddan, från Jerusalem.

3 Och han gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn, ändock inte såsom hans fader David: han gjorde i alla ting såsom hans far Joash gjorde.

4 Men höjderna togs inte bort: ännu offrade folket och tände rökelse *uppe* på höjderna.

5 Och det inträffade, så snart som kungadömet var befäst i hans hand, att han dräpte sina tjänare som hade dräpt hans far, konungen.

6 Men de mördarnas barn dräpte han inte: i enlighet med det som är skrivet i Moses lagbok, i vilken HERREN befälde, sägande, Fäderna skall inte avrättas för barnens skull, inte heller *skall* barnen avrättas för fädernas skull; utan var man skall avrättas för sin egen synd.

7 Han dräpte tiotusen av Edom i Saltdalen, och tog Selah genom krig, och gav det namnet Joktheel, intill

denna dag.

8 Sedan sände Amaziah budbärare till Jehoash, Jehoahazs son, Jehus son, Israels kung, sägande, Kom, låt oss titta varandra i ansiktet.

9 Och Jehoash, Israels kung, sände till Amaziah, Judah kung, sägande, Tisteln som *var* i Libanon sände till den cedern som *var* i Libanon, sägande, Ge din dotter åt min son till hustru: och det passerade förbi ett vilddjur som *fanns* i Libanon, och trampade ner tisteln.

10 Du har sannerligen slagit Edom, och ditt *eget* hjärta har upphöjt dig: beröm dig *över det* , och stanna kvar hemma: ty varför skulle du lägga dig i till *din egen* skada, att du skulle falla, *ja* du, och Judah med dig?

11 Men Amaziah skulle inte lyssna. Därför drog Israels kung Jehoash upp; och han och Judah kung Amaziah tittade varandra i ansiktet i Beth-Shemesh, vilket *hör* till Judah.

12 Och Judah blev slaget inför Israel; och de flydde var man till sina tält.

13 Och Jehoash, Israels kung, grep Amaziah, Judah kung, Jehoashs son, Ahaziahs son, i Beth-Shemesh, och kom till Jerusalem, och bröt ner Jerusalems mur från Efraimporten till Hörnporten, fyrahundra alnar.

14 Och han tog allt guld och silver, och alla kärl som blev funna i HERRENS hus, och i konungshusets skattkamarar, och gisslan, och återvände till Samaria.

15 Nu, de övriga av Jehoashs gärningar som han gjorde, och hans

mäktighet, och hur han stred mot Judah kung Amaziah, *är* de inte nerskrivna i Israels kungars krönikebok?

16 Och Jehoash gick till sömns med sina fäder, och blev begravd i Samaria hos Israels kungar; och hans son Jeroboam regerade i hans ställe.

17 Och Amaziah, Joashs son, Judah kung, levde *vidare i* femton år efter Jehoashs död, Jehoahazs son, Israels kung.

18 Och de övriga av Amaziahs gärningar, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

19 Nu bildade de en sammansvärjning mot honom i Jerusalem: och han flydde till Lachish; men de sände efter honom till Lachish, och dräpte honom där. 20 Och de förde honom *därifrån* på hästar: och han blev begravd i Jerusalem hos sina fäder i Davids stad.

21 Och hela Judah folk tog Azariah, som *var* sexton år gammal, och gjorde honom till kung i hans far Amaziahs ställe.

22 Han byggde upp Elath, och lade det åter under Judah, efter att kungen hade gått till sömns med sina fäder.

23 I Judah kung Amaziahs, Joashs sons, femtonde år började Israels kung Jeroboam, Joashs son, att regera i Samaria, *och han regerade i* fyrtioett år.

24 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn: han avlägsnade sig inte från alla Jeroboams, Nebats sons, synder, vilken fick Israel att

synda.

25 Han återställde Israels gränsområde, från Hamaths ingång till Hedmarkshavet, enligt HERRENS, Israels Guds, ord, som han talade genom sin tjänare Jonahs hand, Amittais son, den profeten, vilken *var* från Gath-Hefer.

26 Ty HERREN såg Israels lidande, *att det var* mycket bittert: ty *det fanns* inte någon instängd, eller någon kvar, eller någon hjälpare för Israel.

27 Och HERREN sade inte att han skulle radera ut Israels namn från under himlen: utan han räddade dem genom Jeroboams, Joashs sons, hand.

28 Nu, de övriga av Jeroboams gärningar, och allt som han gjorde, och hans mäktighet, hur han krigade, och hur han åt Israel tog tillbaka Damaskus, och Hamath, *som hör* till Judah, *är* de inte nerskrivna i Israels kungars krönikebok?

29 Och Jeroboam gick till sömns med sina fäder, *ja* med Israels kungar; och hans son Zachariah regerade i hans ställe.

Kapitel 15

1 I Israels kung Jeroboams tjugosjunde år började Judah kung Azariah, Amaziahs son, att regera.
2 Han var sexton år gammal när han började att regera, och han regerade *under* femtiotvå år i Jerusalem. Och hans mors namn var Jecholiah, från

Jerusalem.

3 Och han gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn, allt i enlighet med vad hans far Amaziah hade gjort;

4 Utom *det* att höjderna inte togs bort: fortfarande offrade folket och tände rökelse *uppe* på höjderna.

5 Och HERREN slog kungen, så att han var spetälsk intill sin dödsdag, och bodde i ett särskilt hus. Och kungens son Jotham *blev satt* över huset, dömande landets folk.

6 Och resten av Azariahs gärningar, och allt som han gjorde, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

7 Så Azariah gick till sömns med sina fäder; och de begravde honom hos hans fäder i Davids stad: och hans son Jotham regerade i hans ställe.

8 I Judah kung Azariahs trettioåttonde år regerade Zachariah, Jeroboams son, över Israel i Samaria *under* sex månader.

9 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, såsom hans fäder hade gjort: han avlägsnade sig inte från Jeroboams, Nebats sons, synder, vilken fick Israel att synda.

10 Och Shallum, Jabeshs son, konspirerade mot honom, och slog honom inför folket, och dräpte honom, och regerade i hans ställe.

11 Och resten av Zachariahs gärningar, se, de *är* nerskrivna i Israels kungars krönikebok.

12 Detta *var* det HERRENS ord som han talade till Jehu, sägande, Dina söner skall sitta på Israels tron till

den fjärde *generationen*. Och det inträffade så.

13 Shallum, Jabeshs son, började att regera i Judah kung Uzziahs trettionionde år; och han regerade *i* en hel månad i Samaria.

14 Ty Menahem, Gadis son, drog upp från Tirzah, och kom till Samaria, och slog Shallum, Jabeshs son, i Samaria, och dräpte honom, och regerade i hans ställe.

15 Och resten av Shallums gärningar, och hans sammansvärjning som han formade, se, de *är* nerskrivna i Israels kungars krönikebok.

16 Sedan slog Menahem Tifsah, och allt som *var* där inne, och dess gränsområden från Tirzah: eftersom de inte öppnade *åt honom*, därför slog han *det*; och alla kvinnorna där inne som var med barn skar han upp.

17 I Judah kung Azariahs trettionionde år började Menahem, Gadis son, att regera över Israel, och *regerade under* tio år i Samaria.

18 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn: han avlägsnade sig inte, *under* alla sina dagar, från Jeroboams, Nebats sons, synder, vilken fick Israel att synda.

19 Och Assyriens kung Pul kom mot landet: och Menahem gav Pul tusen talenter silver, att hans hand skulle vara med honom till att bekräfta kungadömet i hans hand.

20 Och Menahem utkrävde pengarna av Israel, *ja* av alla rika mäktiga män, av var man femtio siklar silver, för att ge åt Assyriens kung. Så

Assyriens kung vände tillbaka, och stannade inte kvar där i landet.

21 Och resten av Menahems gärningar, och allt som han gjorde, *är* de inte nerskrivna i Israels kungars krönikebok?

22 Och Menahem gick till sömns med sina fäder; och hans son Pekahiah regerade i hans ställe.

23 I Judah kung Azariahs femtionde år började Pekahiah, Menahems son, att regera över Israel i Samaria, och *regerade under* två år.

24 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn: han avlägsnade sig inte från Jeroboams, Nebats sons, synder, vilken fick Israel att synda.

25 Men Pekah, Remaliahs son, en av hans befälhavare, konspirerade mot honom, och slog honom i Samaria, i konungshusets palats, med Argob och Arieh, och med honom femtio män av gileaditerna: och han dödade honom, och regerade i hans ställe.

26 Och de övriga av Pekahiahs gärningar, och allt som han gjorde, se, de *är* nerskrivna i Israels kungars krönikebok.

27 I Judah kung Azariahs femtioandra år började Pekah, Remaliahs son, att regera över Israel i Samaria, och *regerade under* tjugo år.

28 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn: han avlägsnade sig inte från Jeroboams, Nebats sons, synder, vilken fick Israel att synda.

29 Under Israels kung Pekahs dagar kom Assyriens kung Tiglath-Pileser, och intog Ijon, och Abel-Beth-

Maachah, och Janoah, och Kedesh, och Hazor, och Gilead, och Galileen, hela Naftali land, och förde iväg dem till Assyrien som fångar.

30 Och Hoshea, Elahs son, bildade en sammansvärjning mot Pekah, Remaliahs son, och slog honom, och dräpte honom, och regerade i hans ställe, i Jothams, Uzziachs sons, tjugonde år.

31 Och de övriga av Pekahs gärningar, och allt som han gjorde, se, de *är* nerskrivna i Israels kungars krönikebok.

32 I Israels kung Pekahs, Remaliahs sons, andra år började Judah kung Jotham, Uzziachs son, att regera.

33 Han var tjugofem år gammal när han började att regera, och han regerade *under* sexton år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Jerusha, Zadoks dotter.

34 Och han gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn: han gjorde enligt allt som hans far Uzziah hade gjort.

35 Dock togs inte höjderna bort: fortfarande offrade folket och tände rökelse *uppe* på höjderna. Han byggde Övre porten till HERRENS hus.

36 Nu, resten av Jothams gärningar, och allt som han gjorde, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

37 I de dagarna började HERREN att sända Syriens kung Rezin och Pekah, Remaliahs son, mot Judah.

38 Och Jotham gick till sömns med sina fäder, och blev begravd hos sina fäder i sin fader Davids stad: och

hans son Ahaz regerade i hans ställe.

Kapitel 16

1 I Pekahs, Remaliahs sons, sjuttonde år började Judah kung Ahaz, Jothams son, att regera.

2 Ahaz *var* tjugo år gammal när han började att regera, och *han* regerade *i* sexton år i Jerusalem, och gjorde inte *det som var* rätt i HERRENS, sin Guds, åsyn, såsom hans fader David *hade gjort*.

3 Utan han vandrade på Israels kungars väg, ja, och fick sin son att passera genom elden, enligt hedningarnas styggelser, vilka HERREN kastade ut från Israels barns åsyn.

4 Och han offrade och tände rökelse på höjderna, och på kullarna, och under varje grönt träd.

5 Då kom Syriens kung Rezin och Israels kung Pekah, Remaliahs son, upp till Jerusalem för att kriga: och de belägrade Ahaz, men kunde inte besegra *honom*.

6 Vid den tiden tog Syriens kung Rezin tillbaka Elath till Syrien, och drev bort judarna från Elath: och syrierna kom till Elath, och bosatte sig där intill denna dag.

7 Så Ahaz sände budbärare till Tiglath-Pileser, Assyriens kung, sägande, Jag *är* din tjänare och din son: kom upp, och rädda mig ur Syriens kungs hand, och ur Israels kungs hand, vilka står upp mot mig.

8 Och Ahaz tog det silver och guld

som blev funnet i HERRENS hus, och i konungshusets skattkamrar, och sände *det som* en gåva åt Assyriens kung.

9 Och Assyriens kung lyssnade till honom: ty Assyriens kung drog upp mot Damaskus, och intog det, och förde iväg dess *folk* till Kir som fångar, och dräpte Rezin.

10 Och kung Ahaz for till Damaskus för att träffa Assyriens kung Tiglathpileser, och såg ett altare som *fanns* i Damaskus: och kung Ahaz sände till prästen Urijah altarets form, och dess mönster, enligt hela dess utförande.

11 Och prästen Urijah byggde ett altare i överensstämmelse med allt som kung Ahaz hade sänt från Damaskus: så prästen Urijah gjorde *färdigt det* till dess kung Ahaz kom *tillbaka* från Damaskus.

12 Och när kungen hade kommit från Damaskus, fick kungen se altaret: och kungen trädde fram till altaret, och offrade på det.

13 Och han förbrände sitt brännoffer och sitt matoffer, och utgöt sitt dryckesoffer, och stänkte sina fredsoffers blod, på altaret.

14 Och han tog också det mässingsaltaret, vilket *var* inför HERREN, ifrån husets främre del, ifrån mellan altaret och HERRENS hus, och ställde det på norra sidan om altaret.

15 Och kung Ahaz befallde prästen Urijah, sägande, Bränn morgonens brännoffer på det stora altaret, och kvällens matoffer, och kungens

brännoffer, och hans matoffer, med hela landets folks brännoffer, och deras matoffer, och deras dryckesoffer; och stänk på det allt blodet från brännoffret, och allt blodet från offret: och det mässingsaltaret skall vara för mig att fråga *genom*.

16 Och så gjorde prästen Urijah, allt enligt vad kung Ahaz befallde.

17 Och kung Ahaz kapade av *tvättställens* kanter, och tog av karet ifrån dem; och tog ner havet ifrån mässingsoxarna som *var* under det, och ställde det på en stenbeläggning.

18 Och den betäckningen för sabbaten som de hade byggt i huset, och kungens ingång utanför, vände han ifrån HERRENS hus för Assyriens kungs skull.

19 Nu, resten av Ahazs gärningar som han gjorde, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

20 Och Ahaz gick till sömns med sina fäder, och blev begravd hos sina fäder i Davids stad: och hans son Hezekiah regerade i hans ställe.

Kapitel 17

1 I Judah kung Ahaz tolfte år började Hoshea, Elahs son, att regera i Samaria över Israel *under* nio år.

2 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, men *dock* inte såsom de Israels kungar som var före honom.

3 Mot honom kom Assyriens kung

Shalmaneser upp; och Hoshea blev hans tjänare, och gav honom gåvor.
4 Och Assyriens kung fann konspiration hos Hoshea: ty han hade sänt budbärare till Egyptens kung So, och hämtade ingen gåva åt Assyriens kung, såsom *han tidigare hade gjort* år efter år: därför spärrade Assyriens kung in honom, och höll honom bunden i fängelse.
5 Sedan kom Assyriens kung upp över hela landet, och drog upp till Samaria, och belägrade det *under* tre år.
6 I Hosheas nionde år intog Assyriens kung Samaria, och förde iväg Israel in till Assyrien, och placerade dem i Halah och i Habor *vid* floden Gozan, och i medernas städer.
7 Ty *så* var det, att Israels barn hade syndat mot HERREN sin Gud, som hade hämtat upp dem från Egyptens land, från under faraos, Egyptens kungs, hand, och hade fruktat andra gudar,
8 Och vandrat efter hedningarnas stadgar, vilka HERREN kastade ut från Israels barns åsyn, och *efter* Israels kungars *stadgar*, vilka de hade utformat.
9 Och Israels barn gjorde i hemlighet *de* ting som inte *var* rätta mot HERREN sin Gud, och de byggde sig *offerhöjder* i alla sina städer, från väktarnas torn till den befästa staden.
10 Och de reste upp avgudabilder och lundar åt sig på varje hög kulle, och under varje grönt träd:
11 Och där *uppe* på alla höjder tände

de rökelse, såsom de hedningarna *gjorde* vilka HERREN drev bort inför dem; och utförde ogudaktiga ting så att provocera HERREN till vrede:
12 Ty de tjänade avgudar, om vilka HERREN hade sagt till dem, Ni skall inte göra detta ting.
13 Ändock vittnade HERREN mot Israel, och mot Judah, genom alla profeterna, *och genom* alla siare, sägande, Vänd ni från era onda vägar, och håll fast vid mina bud *och* mina stadgar, enligt hela den lag som jag befallde era fäder, och som jag sände till er genom mina tjänare profeterna.
14 Ändå skulle de inte höra, utan gjorde sina nackar hårda, liksom deras fäders nacke, vilka inte trodde på HERREN sin Gud.
15 Och de förkastade hans stadgar, och hans förbund vilket han gjorde med deras fäder, och hans vittnesbörd *med* vilka han vittnade mot dem; och de följde fåfänglighet, och blev fåfängliga, och gick efter de hedningarna som *var* omkring dem, *om* vilka HERREN hade befallt dem, att de inte skulle göra som dem.
16 Och de övergav HERREN sin Guds alla bud, och gjorde sig gjutna bilder, *ja* två kalvar, och gjorde en lund, och tillbad himlens hela härskara, och tjänade Baal.
17 Och de fick sina söner och sina döttrar att passera genom elden, och använde sig av spådom och trolldom, och sålde sig till att göra ondska i HERRENS åsyn, så att

provocera honom till ilska.

18 Därför var HERREN väldigt vred på Israel, och tog bort dem från sin åsyn: det fanns ingen kvar förutom endast Judah stam.

19 Även Judah höll inte HERREN sin Guds bud, utan vandrade efter Israels stadgar, som de utformade.

20 Och HERREN förkastade all Israels säd, och ansatte dem, och överlämnade dem i plundrares hand, tills han hade kastat ut dem från sin åsyn.

21 Ty han ryckte Israel från Davids hus; och de gjorde Jeroboam, Nebats son, *till* kung: och Jeroboam drev bort Israel från att följa HERREN, och fick dem *att* synda en stor synd.

22 Ty Israels barn vandrade i alla Jeroboams synder, vilka han utförde; de avlägsnade sig inte från dem;

23 Intill dess HERREN tog bort Israel från sin åsyn, såsom han hade sagt genom alla sina tjänare profeterna. Så blev Israel bortfört ur sitt eget land till Assyrien intill denna dag.

24 Och Assyriens kung hämtade *män* från Babylon, och från Kuthah, och från Ava, och från Hamath, och från Sefarvaim, och placerade *dem* i Samariens städer i Israels barns ställe: och de tog Samarien i besittning, och bodde i dess städer.

25 Och det var *så* i början av deras vistelse där, *att* de inte fruktade HERREN: därför sände HERREN lejon bland dem, som dräpte *somliga* av dem.

26 Därför talade de till Assyriens

kung, sägande, De nationerna som du har fört bort, och placerat i Samariens städer, känner inte till landets Guds manér: därför har han sänt lejon bland dem, och, se, de dräper dem, eftersom de inte vet om landets Guds manér.

27 Då befallde Assyriens kung, sägande, För dit en av prästerna som ni förde bort därifrån; och låt dem gå och bo där, och låt honom undervisa dem *om* landets Guds manér.

28 Då kom en av de prästerna som de hade fört bort från Samarien och bosatte sig i Beth-El, och undervisade dem *om* hur de skulle frukta HERREN.

29 Dock gjorde sig varje nation sina egna gudar, och satte *dem* i de *offerhöjdshusen* som samariterna hade byggt, var och en nation *för sig* i sina städer som de bodde i.

30 Och Babylons män gjorde Suckoth-Benoth, och Kuths män gjorde Nergal, och Hamaths män gjorde Ashima,

31 Och aviterna gjorde Nibhaz och Tartak, och sefarviterna brände upp sina barn i eld åt Adrammelech och Anammelech, Sefarvaims gudar.

32 Så de fruktade HERREN, och gjorde sig *offerhöjdspräster* av de ringaste bland sig, vilka offrade åt dem i *offerhöjdshusen*.

33 De fruktade HERREN, och tjänade sina egna gudar, på de nationernas vis vilka de förde bort därifrån.

34 Intill denna dag gör de *som* på tidigare vis: de fruktar inte

HERREN, inte heller gör de efter deras stadgar, eller efter deras förordningar, eller efter lagen och befallningen som HERREN befallde Jakobs barn, vilken han gav namnet Israel;

35 Med vilka HERREN hade slutit ett förbund, och befallt dem, sägande, Ni skall inte frukta andra gudar, ej heller böja er ner för dem, eller tjäna dem, eller offra till dem:

36 Men HERREN, som hämtade upp er ur Egyptens land med väldig makt och uträckt arm, honom skall ni frukta, och honom skall ni tillbe, och till honom skall ni offra.

37 Och stadgarna, och förordningarna, och lagen, och befallningen, som han skrev åt er, skall ni ge akt på att göra för alltid; och ni skall inte frukta andra gudar.

38 Och det förbundet som jag har gjort med er skall ni inte glömma; inte heller skall ni frukta andra gudar.

39 Utan HERREN er Gud skall ni frukta; och han skall undsätta er ur alla era fienders hand.

40 Dock hörsammade de inte, utan de gjorde på sitt tidigare vis.

41 Så dessa nationer fruktade HERREN, och tjänade sina snidade avgudabilder, både deras barn, och deras barnbarn: såsom deras fäder gjorde, så gör de intill denna dag.

Kapitel 18

1 Nu inträffade det i Israels kung

Hosheas, Elahs sons, tredje år, *att* Judah kung Hezekiah, Ahazs son, började att regera.

2 Han var tjugofem år gammal när han började att regera; och han regerade *under* tjugonio år i Jerusalem. Hans mors namn *var* också Abi, Zachariahs dotter.

3 Och han gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn, i enlighet med allt som hans fader David gjorde.

4 Han tog bort *offer*höjderna, och slog sönder bilderna, och högg ner lundarna, och slog sönder den mässingsormen i bitar som Moses hade gjort: ty intill de dagarna tände Israels barn rökelse åt den: och han kallade den för Nehushtan.

5 Han litade till HERREN Israels Gud; så att *det* efter honom inte fanns någon lik honom bland alla Judah kungar, ej heller *någon* som var innan honom.

6 Ty han höll sig intill HERREN, *och* vek inte av från att följa honom, utan höll fast vid hans bud, vilka HERREN befallde Moses.

7 Och HERREN var med honom; *och* han hade framgång varthelst han gick fram: och han gjorde revolt mot Assyriens kung, och tjänade honom inte.

8 Han slog filisteerna, *ända* till Gaza, och dess gränser, från väktartorn till den befästa staden.

9 Och det inträffade i kung Hezekiahs fjärde år, vilket *var* Israels kung Hosheas, Elahs sons, sjunde år, *att* Assyriens kung Shalmaneser kom upp mot Samaria,

och belägrade det.

10 Och vid slutet av tre år intog de det: *ja* under Hezekiahs sjätte år, som *är* Israels kung Hosheas nionde år, blev Samaria intaget.

11 Och Assyriens kung förde bort Israel till Assyrien, och satte dem i Halah och i Habor *vid* floden Gozan, och i medernas städer:

12 Eftersom de inte lydde HERREN sin Guds röst, utan överträdde hans förbund, *och* allt som HERRENS tjänare Mose befallde, och ville inte höra *dem*, eller göra *dem*.

13 I kung Hezekiahs fjortonde år kom nu Assyriens kung Sennacherib upp mot alla befästa städer tillhörande Judah, och intog dem.

14 Och Judah kung Hezekiah sände till Assyriens kung till Lachish, sägande, Jag har handlat fel; vänd tillbaka ifrån mig: det som du lägger på mig kommer jag bära. Och Assyriens kung ålade Judah kung Hezekiah *att betala* trehundra talenter silver och trettio talenter guld.

15 Och Hezekiah gav *honom* allt silver som blev funnet i HERRENS hus, och i konungshusets skattkamrar.

16 Vid den tiden bröt Hezekiah loss *guldet från* HERRENS tempels dörrar, och *från* pelarna som Judah kung Hezekiah hade överdragit, och gav det åt Assyriens kung.

17 Och Assyriens kung sände Tartan och Rabsaris och Rab-Shakeh från Lachish till kung Hezekiah med en stor här mot Jerusalem. Och de drog

upp och kom till Jerusalem. Och när de hade kommit upp, kom de och stod vid Övre dammens vattenledning, som *ligger* vid Valkarfältets väg.

18 Och när de hade kallat efter kungen, kom där Eliakim, Hilkiahs son, ut till dem, vilken *var satt* över hushållet, och skrivaren Shebna, och sekreteraren Joah, Asafs son.

19 Och Rab-Shakeh sade till dem, Säg ni nu till Hezekiah, Så säger den stora konungen, Assyriens kung, Vad *för* tilltro *är* detta som du litar till?

20 Du säger, (men *de är blott* fåfängliga ord,) *Jag har* rådslag och styrka till kriget. Vem litar du nu till, att du skulle göra revolt mot mig?

21 Nu, se, du litar till denna brutna rörstav, *ja* till Egypten, vilken, ifall en man ska luta sig mot *den*, den kommer gå in i hans hand, och genomborra den: så *är* farao, Egyptens kung, för alla som litar till honom.

22 Men ifall ni ska säga till mig, Vi litar till HERREN vår Gud: *är* det inte han, vars höjder och vars altare Hezekiah har tagit bort, och har sagt till Judah och Jerusalem, Ni skall tillbe inför detta altare i Jerusalem?

23 Därför, nu, jag ber dig, ge löften åt min herre, Assyriens kung, och jag kommer överlämna tvåusen hästar till dig, om du å din sida ska förmå att sätta ryttare på dem.

24 *Men* hur skulle då *i så fall kunna* vända iväg ansiktet hos ett *enda* befäl, *en enda* av min herres ringaste

tjänare, och *du* sätter din tillit till Egypten för vagnar och för hästryttare?

25 Har jag nu kommit upp utan HERREN mot denna plats för att förgöra den? HERREN sade till mig, Gå upp mot detta land, och förgör det.

26 Då sade Eliakim, Hilkiahs son, och Shebna, och Joah, till Rab-Shakeh, Tala, jag ber dig, på syriska till dina tjänare; ty vi förstår *det*: och tala inte med oss på judiska inför folkets öron som *är* på muren.

27 Men Rab-Shakeh sade till dem, Har min herre sänt mig till din herre, och till dig, att tala dessa ord? *Har han inte sänt mig* till de männen som sitter på muren, att de må äta sin egen avföring, och dricka sitt eget kiss tillsammans med er?

28 Sedan stod Rab-Shakeh och ropade med hög röst på judiska, och talade, sägande, Hör den store konungens ord, Assyriens konung:

29 Så säger kungen, Låt inte Hezekiah bedra er: ty han skall inte förmå att undsätta er ur hans hand:

30 Låt inte heller Hezekiah få er *att* förtrösta på HERREN, sägande, HERREN kommer säkerligen undsätta oss, och denna stad skall inte överlämnas i Assyriens kungs hand.

31 Lyssna inte på Hezekiah: ty så säger Assyriens kung, Gör *en överenskommelse* med mig med en gåva, och kom ut till mig, och ät ni *sedan* var man av sin egen vinstock, och var och en av sitt fikonträd, och

drick ni var och en vatten från sin *egen* cistern:

32 Tills jag ska komma och hämta er till ett land likt ert eget land, ett land med säd och vin, ett land med bröd och vingårdar, ett land med olivolja och honung, att ni må leva, och inte dö: och lyssna inte på Hezekiah, när han övertygar er, sägande, HERREN kommer undsätta oss.

33 Har någon av nationernas gudar någonsin undsatt sitt land ur Assyriens kungs hand?

34 Var *är* Hamaths gudar, och Arpads? Var *är* Sefarvaims gudar, Henas, och Ivaahs? Har de undsatt Samaria ur min hand?

35 Vilka *är* de bland ländernas alla gudar, som har undsatt sitt land ur min hand, att HERREN skulle undsätta Jerusalem ur min hand?

36 Men folket teg, och svarade honom inte ett ord: ty kungens befallning var, sägande, Svara honom inte.

37 Sedan kom Eliakim, Hilkiahs son, vilken *var satt* över hushållet, och skrivaren Shebna, och sekreteraren Joah, Asafs son, till Hezekiah med *sina* kläder sönderrivna, och berättade Rab-Shakehs ord för honom.

Kapitel 19

1 Och det inträffade, när kung Hezekiah hörde *det*, att han rev sönder sina kläder, och höljde sig i säcktyg, och gick in till HERRENS

hus.

2 Och han sände Eliakim, som *var satt* över hushållet, och skrivaren Shebna, och prästernas äldste, höljda i säcktyg, till profeten Jesaja, Amozs son.

3 Och de sade till honom, Så säger Hezekiah, Denna dag *är* en nödens, och en tuktans, och en hädelsens dag: ty barnen har kommit till födseln, och *det finns* inte styrka till att föda fram.

4 Det må ske *att* HERREN din Gud kommer höra alla Rab-Shakehs ord, vilken hans herre, Assyriens kung, har sänt så att håna den levande Guden; och kommer näpsa de orden som HERREN din Gud har hört: lyft därför upp *din* bön för den rest som är kvar.

5 Så kung Hezekiahs tjänare kom till Jesaja.

6 Och Jesaja sade till dem, Så här skall ni säga till er herre, Så säger HERREN, Var inte rädd för de ord som du har hört, med vilka Assyriens kungs tjänare har hädat mig.

7 Se, jag kommer sända en vindpust på honom, och han skall höra ett rykte, och skall vända tillbaka till sitt eget land; och jag kommer få honom att falla för svärd i sitt eget land.

8 Så Rab-Shakeh vände tillbaka, och fann Assyriens kung krigande mot Libnah: ty han hade hört att han hade gett sig av från Lachish.

9 Och när han hörde *det* sägas om Etiopiens kung Tirhakah, Se, han har kommit ut för att strida mot dig:

sände han åter budbärare till Hezekiah, sägande,

10 Så skall ni tala till Judah kung Hezekiah, sägande, Låt inte din Gud som du litar till bedra dig, sägande, Jerusalem skall inte bli överlämnat i Assyriens kungs hand.

11 Se, du har hört *om* vad Assyriens kungar har gjort med alla länder, genom att förgöra dem fullständigt: och skall du undsättas?

12 Har nationernas gudar undsatt dem vilka mina fäder har förgjort; Gozan, och Haran, och Rezuf, och Edens barn som *var* i Thelasar?

13 Var *är* Hamaths kung, och Arpads kung, och kungen över Sefarvaims stad, över Hena, och Ivah?

14 Och Hezekiah mottog brevet av budbärarnas hand, och läste det: och Hezekiah gick upp in till HERRENS hus, och bredde ut det inför HERREN.

15 Och Hezekiah bad inför HERREN, och sade, O HERRE Israels Gud, som bor *mellan* keruberna, du är den Gud, *ja* du allena, över alla jordens riken; du har gjort himmel och jord.

16 HERRE, böj ner ditt öra, och hör: öppna, HERRE, dina ögon, och se: och hör Sennacheribs ord, vilken har sänt honom så att håna den levande Guden.

17 I sanning, O HERRE, har Assyriens kungar förgjort nationerna och deras länder,

18 Och har kastat deras gudar i elden: ty de *var* inga gudar, utan

verk av människohänder, trä och sten: därför har de förgjort dem.

19 Därför nu, O HERRE vår Gud, jag ber dig, rädda du oss ur hans hand, att alla jordens riken må veta att du *är* HERREN Gud, *ja* endast du.

20 Då sände Jesaja, Amozs son, till Hezekiah, sägande, Så säger HERREN Israels Gud, *Det* som du har bett till mig *om* mot Sennacherib, Assyriens kung, har jag hört.

21 Detta *är* det ord som HERREN har talat angående honom; Jungfrun dottern Zion har föraktat dig, *och* hånskrattat åt dig; dottern Jerusalem har skakat *på* sitt huvud åt dig.

22 Vem har du hånat och hädat? Och mot vem har du höjt *din* röst, och lyft upp dina ögon högt? *Jo* mot Israels Helige.

23 Genom dina budbärare har du hånat Herren, och har sagt, Med mina många vagnar har jag kommit upp till bergens höjd, till Libanons sidor, och kommer hugga ner dess höga cedrar, *och* dess utvalda granträd: och jag kommer gå in till hans gränsers boningar, *och in till* hans Karmels skog.

24 Jag har grävt och druckit främmande vatten, och med mina fötters sula har jag torkat ut belägrade platsers alla floder.

25 Har du inte för länge sedan hört *hur* jag har gjort det, *och* från forna tider *hört* att jag har utformat det? Nu har jag fått det att inträffa, att du skulle vara till för att ödelägga befästa städer *och göra dem till*

ruinhögar.

26 Därför hade deras invånare ringa makt, de blev bestörta och förbryllade; de var *såsom* fältets gräs, och *såsom* den gröna örten, *såsom* hustakens gräs, och *såsom* bortblåst *säd* innan den *hinner* växa upp.

27 Men jag känner till din boning, och *när* du går ut, och *när* du går in, och ditt raseri mot mig.

28 Eftersom ditt raseri mot mig och ditt tumult har kommit upp in i mina öron, därför kommer jag sätta min krok i din näsa, och mitt betsel på dina läppar, och jag kommer vända tillbaka dig på den *samma* väg som du kom på.

29 Och detta *skall vara* ett tecken för dig, Detta år skall ni äta sådana ting som växer av sig själv, och under det andra året det som kommer upp av det samma; och så ni under det tredje året, och skörda, och plantera vingårdar, och ät av deras frukt.

30 Och den kvarlevan som har undflytt av Judah hus skall återigen slå rot nertill, och bära frukt upptill.

31 Ty ur Jerusalem skall en kvarleva gå ut, och ur Zions berg de som skall undfly: *härskarornas* HERRES nitälskan skall göra detta.

32 Därför säger HERREN så angående Assyriens kung, Han skall inte komma in till denna stad, inte heller skjuta en pil där, eller komma inför den med en sköld, eller kasta upp en vall mot den.

33 Den väg som han kom på, samma *väg* skall han återvända på, och skall

inte komma in till denna stad, säger HERREN.

34 Ty jag kommer försvara denna stad, så att rädda den, för min egen skull, och för min tjänare Davids skull.

35 Och det inträffade den natten, att HERRENS ängel gick ut, och slog i assyriernas läger 185 000: och när de steg upp tidigt på morgonen, se, *då var* de alla döda lik.

36 Så Assyriens kung Sennacherib gav sig av, och färdades och återvände, och vistades i Nineveh.

37 Och det inträffade, medan han höll på att tillbe i sin gud Nisrochs hus, att hans söner Adrammelech och Sharezer slog honom med svärdet: och de flydde in till Armeniens land. Och hans son Esarhaddon regerade i hans ställe.

Kapitel 20

1 I de dagarna blev Hezekiah dödssjuk. Och profeten Jesaja, Amozs son, kom till honom, och sade till honom, Så säger HERREN, Se om ditt hus; ty du skall dö, och inte överleva.

2 Då vände han sitt ansikte mot väggen, och bad till HERREN, sägande,

3 Jag ber dig, O HERRE, kom nu ihåg hur jag har vandrat inför dig i sanning och med ett fullkomligt hjärta, och har gjort *det som är* gott i din åsyn. Och Hezekiah grät häftigt.

4 Och det inträffade, innan Jesaja

hade gått ut in till mittengården, att HERRENS ord kom till honom, sägande,

5 Vänd om, och säg till Hezekiah, mitt folks ledare, Så säger HERREN, din fader Davids Gud, Jag har hört din bön, jag har sett dina tårar: se, jag kommer hela dig: på den tredje dagen skall du gå upp till HERRENS hus.

6 Och jag kommer lägga till femton år till dina dagar; och jag kommer undsätta dig och denna stad ur Assyriens kungs hand; och jag kommer försvara denna stad för min egen skull, och för min tjänare Davids skull.

7 Och Jesaja sade, Tag en fikonklump. Och de tog *en* och lade *den* på bölden, och han tillfrisknade. 8 Och Hezekiah sade till Jesaja, Vad *skall vara* tecknet *på* att HERREN kommer hela mig, och att jag skall gå upp in till HERRENS hus den tredje dagen?

9 Och Jesaja sade, Detta tecken skall du få av HERREN, att HERREN kommer göra det ting som han har talat: skall skuggan gå framåt tio grader, eller gå tillbaka tio grader? 10 Och Hezekiah svarade, Det är en lätt sak för skuggan att gå ner tio grader: nej, utan låt skuggan vända tillbaka bakåt tio grader.

11 Och profeten Jesaja ropade till HERREN: och han förde tillbaka skuggan tio grader bakåt, på Ahazs urtavla, på vilken den *redan* hade gått ner *de tio graderna innan*.

12 Vid den tiden sände Berodach-

Baladan, Baladans son, Babylons kung, brev och en present till Hezekiah: ty han hade hört att Hezekiah hade varit sjuk.

13 Och Hezekiah lyssnade till dem, och visade dem hela huset med hans dyrbarheter, silvret, och guldets, och kryddorna, och den dyrbara smörjelsen, och *hela* det huset med hans vapen, och allt som blev funnet i hans skattkamrar: det fanns inget i hans hus, eller i hela hans välde, som Hezekiah inte visade dem.

14 Sedan kom profeten Jesaja till kung Hezekiah, och sade till honom, Vad sade dessa män? Och varifrån kom de till dig? Och Hezekiah sade, De har kommit från ett fjärran land, *ja* ifrån Babylon.

15 Och han sade, Vad har de sett i ditt hus? Och Hezekiah svarade, De har sett alla *ting* som *finns* i mitt hus: det finns inget bland mina skattkamrar som jag inte har visat dem.

16 Och Jesaja sade till Hezekiah, Hör HERRENS ord.

17 Se, de dagarna ska komma, att allt som *finns* i ditt hus, och det som dina fäder har förvarat ända till denna dag, skall föras *bort* in till Babylon: ingenting skall finnas kvar, säger HERREN.

18 Och av dina söner som skall utgå från dig, vilka du skall föda, skall de föra bort; och de skall bli eunucker i Babylons kungs palats.

19 Då sade Hezekiah till Jesaja, Gott *är* det HERRENS ord som du har talat. Och han sade, *Är det* inte gott,

om fred och sanning råder under mina dagar?

20 Och de övriga av Hezekiahs gärningar, och all hans mäktighet, och hur han gjorde en damm, och en vattenledning, och ledde vatten in i staden, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

21 Och Hezekiah gick till sömns med sina fäder: och hans son Manasseh regerade i hans ställe.

Kapitel 21

1 Manasseh *var* tolv år gammal när han började att regera, och regerade *i* femtiofem år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Hefzi-Bah.

2 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, efter hedningarnas styggelser, vilka HERREN kastade ut inför Israels barn.

3 Ty han byggde återigen upp de *offerhöjder* som hans far Hezekiah hade förstört; och han reste altaren åt Baal, och gjorde en lund, såsom Israels kung Ahab gjorde; och tillbad himlens hela härskara, och tjänade dem.

4 Och han byggde altaren i HERRENS hus, om vilket HERREN sade, I Jerusalem kommer jag sätta mitt namn.

5 Och han byggde altaren åt himlens hela härskara på de två förgårdarna till HERRENS hus.

6 Och han fick sin son *att* passera genom elden, och utövade teckentyderi, och använde sig av

trolldom, och befattade sig med andebesvärjare och spåmän: han gjorde mycket *som var* ont i HERRENS åsyn, så att provocera *honom* till vrede.

7 Och han satte ett lundabeläte, som han hade gjort, i det huset om vilket HERREN sade till David, och till hans son Solomon, I detta hus, och i Jerusalem, som jag har utvalt ifrån alla Israels stammar, kommer jag sätta mitt namn för evigt:

8 Inte heller kommer jag längre få Israels fötter att rubbas ifrån det land som jag gav deras fäder; om de bara skall ge akt på att göra enligt allt som jag har befallt dem, och enligt hela den lag som min tjänare Moses befallde dem.

9 Men de lyssnade inte: och Manasseh förförde dem till att göra mer ont än de nationerna som HERREN förgjorde inför Israels barn.

10 Och HERREN talade genom sina tjänare profeterna, sägande,

11 Eftersom Judah kung Manasseh har gjort dessa styggelser, *och* har gjort mer ont än allt som amoriterna gjorde, vilka var före honom, och med sina avgudar också har fått Judah att synda:

12 Därför säger HERREN Israels Gud så, Se, jag bringar in *sådan* ondska över Jerusalem och Judah, att vem som än hör om det, *hos honom* skall båda hans öron darra.

13 Och jag kommer sträcka ut Samarias mätsnöre över Jerusalem, och Ahabs hus sänklod: och jag

kommer diska av Jerusalem såsom *en man* diskar av en tallrik, diskande *den*, och vändande *den* upp och ner.

14 Och jag kommer överge min arvedels kvarleva, och överlämna dem i deras fienders hand; och de skall bli ett rov och ett byte för alla sina fiender;

15 Eftersom de har gjort *det som var* ont i min åsyn, och har provocerat mig till vrede, alltsedan den dag *då* deras fäder kom ut ur Egypten, ända till denna dag.

16 Därtill utgöt Manasseh väldigt mycket oskyldigt blod, tills han hade fyllt Jerusalem från ena ändan till den andra; *detta* förutom hans synd varmed han fick Judah att synda, i att göra *det som var* ont i HERRENS åsyn.

17 Nu, de övriga av Manassehs gärningar, och allt som han gjorde, och hans synd som han syndade, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

18 Och Manasseh gick till sömns med sina fäder, och blev begravd i trädgården till sitt eget hus, i Uzzas trädgård: och hans son Amon regerade i hans ställe.

19 Amon *var* tjugotvå år gammal när han började att regera, och han regerade *i* två år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Meshullemeth, Haruzs dotter, från Jotbah.

20 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, såsom hans far Manasseh gjorde.

21 Och han vandrade *i* allt på den väg som hans far vandrade på, och

tjänade de avgudar som hans far tjänade, och tillbad dem:

22 Och han övergav HERREN, sina faders Gud, och vandrade inte på HERRENS väg.

23 Och Amons tjänare konspirerade mot honom, och dräpte kungen i hans eget hus.

24 Och landets folk dräpte alla dem som hade konspirerat mot kung Amon; och landets folk gjorde hans son Josiah till kung i hans ställe.

25 Nu, resten av Amons gärningar som han gjorde, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

26 Och han blev begravd i sin grav i Uzzas trädgård: och hans son Josiah regerade i hans ställe.

Kapitel 22

1 Josiah *var* åtta år gammal när han började att regera, och han regerade *under* trettioett år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Jedidah, Adaias dotter, från Boskath.

2 Och han gjorde *det som var* rätt i HERRENS åsyn, och vandrade *i* allt på sin fader Davids väg, och vek inte av *vare sig* åt höger eller åt vänster.

3 Och det inträffade i kung Josiahs artonde år, *att* kungen sände skrivaren Shafan, Azaliahs son, Meshullams son, till HERRENS hus, sägande,

4 Gå upp till översteprästen Hilkiah, att han må räkna ihop det silver som har förts in till HERRENS hus, som

dörrvakterna har samlat in från folket:

5 Och låt dem överlämna det i handen på *dem som* utför arbetet, *de* vilka har tillsyn över HERRENS hus: och låt dem ge det åt *dem som* utför arbetet som *finns* i HERRENS hus, så att reparera husets bristningar,

6 Till timmermän, och byggarbetare, och murare, och till att köpa trävirke och huggen sten för att reparera huset.

7 Men det hölls ingen räkenskap med dem om de pengarna som blev överlämnade i deras hand, eftersom de handlade troget.

8 Och översteprästen Hilkiah sade till skrivaren Shafan, Jag har funnit den lagboken i HERRENS hus. Och Hilkiah gav boken till Shafan, och han läste den.

9 Och skrivaren Shafan kom till kungen, och meddelade åter kungen, och sade, Dina tjänare har samlat ihop pengarna som blev funna i huset, och har överlämnat dem i deras hand som utför arbetet, *de* vilka har tillsyn över HERRENS hus.

10 Och skrivaren Shafan visade kungen, sägande, Prästen Hilkiah har överlämnat en bok till mig. Och Shafan läste *ur* den inför kungen.

11 Och det inträffade, när kungen hade hört lagbokens ord, att han rev sönder sina kläder.

12 Och kungen befallde prästen Hilkiah, och Ahikam, Shafans son, och Achbor, Michaias son, och

skrivaren Shafan, och Asahiah, en tjänare till kungen, sägande,
13 Gå ni, fråga hos HERREN för mig, och för folket, och för hela Judah, angående denna boks ord vilken *nu* är funnen: ty stor *är* HERRENS vrede som är upptänd mot oss, eftersom våra fäder inte har lyssnat till denna boks ord, så att göra enligt allt som är skrivet beträffande oss.

14 Så prästen Hilkihah, och Ahikam, och Achbor, och Shafan, och Asahiah, gick till profetissan Huldah, hustru till Shallum, klädkammarvaktaren, son till Tikvah, Harhas son; (hon vistades nu i Jerusalem, i skolan;) och de samtalade med henne.

15 Och hon sade till dem, Så säger HERREN, Israels Gud, Säg *till* den man som sände er till mig,

16 Så säger HERREN, Se, jag kommer bringa in ondska över denna plats, och över dess invånare, *ja* alla den bokens ord som Judah kung har läst:

17 Eftersom de har övergett mig, och har tänt rökelse åt andra gudar, att de skulle provocera mig till vrede med alla sina händers verk; därför skall min ilska upptändas mot denna plats, och skall inte utsläckas.

18 Men till Judah kung vilken sände er till att fråga hos HERREN, till honom skall ni säga så här, Så säger HERREN Israels Gud, *Beträffande* de ord som du har hört;

19 Eftersom ditt hjärta blev mjukt, och du har ödmjukat dig inför

HERREN, när du hörde vad jag talade mot denna plats, och mot dess invånare, att de skulle bli till en förödelse och en förbannelse, och har rivit sönder dina kläder, och gråtit inför mig; har jag också hört *dig*, säger HERREN.

20 Se därför, jag kommer samla dig till dina fäder, och du skall samlas in i din grav i frid; och dina ögon skall inte se all den ondska som jag kommer hämta in över denna plats. Och de vände tillbaka *detta* ord *till* kungen.

Kapitel 23

1 Och kungen sände, och de församlade till honom alla Judahs och Jerusalems äldste.

2 Och kungen gick upp in till HERRENS hus, och alla Judah män och alla Jerusalems invånare med honom, och prästerna, och profeterna, och allt folket, både ringa och stor: och han läste inför deras öron alla förbundets boks ord, vilken blev funnen i HERRENS hus.

3 Och kungen stod vid en pelare, och gjorde ett förbund inför HERREN, att vandra efter HERREN, och att hålla fast vid hans bud och hans vittnesbörd och hans stadgar av hela *deras* hjärta och hela *deras* själ, att genomföra detta förbunds ord vilka var skrivna i denna bok. Och allt folket stod till förbundet.

4 Och kungen befallde översteprästen Hilkihah, och de

prästerna av andra rang, och dörrvakterna, att föra ut ur HERRENS tempel alla de föremål som var gjorda åt Baal, och åt lunden, och åt himlens hela härskara: och han brände upp dem utanför Jerusalem på Kidrons fält, och förde bort askan efter dem till Beth-El.

5 Och han avsatte avgudaprästerna, som Judah kungar hade tillsatt att tända rökelse *uppe* på höjderna i Judah städer, och på de platserna runt omkring Jerusalem; också dem som tände rökelse åt Baal, åt solen, och åt månen, och åt planeterna, och åt himlens hela härskara.

6 Och han förde ut den lunden ifrån HERRENS hus till Kidrons bäck utanför Jerusalem, och brände upp den vid Kidrons bäck, och stampade sönder *den* till stoft, och kastade dess stoft över folkets barns gravar.

7 Och han rev ner sodomiternas hus, vilka *fanns* vid HERRENS hus, där kvinnorna vävde bonader för lunden.

8 Och han förde ut alla prästerna ur Judah städer, och orenade de höjder där prästerna hade tänt rökelse, från Geba till Beer-Sheba, och bröt ner portarnas höjder som *fanns* i Joshuas ports ingång, stadens styresman, som *låg* på en mans vänstra sida vid stadsporten.

9 Men de höjdernas präster kom inte upp till HERRENS altare i Jerusalem, utan de åt av det osyrade brödet bland sina bröder.

10 Och han orenade Tofeth, som *ligger* i Hinnoms barns dal, att ingen man skulle vålla sin son eller sin

dotter att passera genom elden åt Molech.

11 Och han tog bort de hästar som Judah kungar hade gett åt solen, i ingången till HERRENS hus, invid Nathan-Melechs, kammarherrens, kammare, som *fanns* i förstäderna, och brände upp solens vagnar i eld.

12 Och de altaren som *fanns* på taket av Ahazs övre sal, som Judah kungar hade gjort, och de altaren som Manasseh hade gjort på de två gårdarna till HERRENS hus, bröt kungen ner, och rev ner *dem* därifrån, och kastade stoftet av dem i Kidrons bäck.

13 Och de höjderna som *fanns* inför Jerusalem, som *låg* på höger sida om Sedefördärvets berg, som Israels kung Solomon hade byggt åt Ashtoreth, zidoniernas styggelse, och åt Chemosh, moabiternas styggelse, och åt Milkom, *dem* orenade kungen.

14 Och han slog sönder avbilderna i bitar, och högg ner lundarna, och fyllde deras platser med människoben.

15 Därtill bröt han ner det altaret som *fanns* i Beth-El, *och* den höjden som Jeroboam, Nebats son, vilken fick Israel att synda, hade gjort, både altaret och höjden, *och* brände upp höjden, *och* stampade sönder *den* till stoft, och brände upp lunden.

16 Och under det att Josiah vände sig om, fick han syn på de gravarna som *fanns* där på berget, och sände, och tog benen ur gravarna, och brände *dem* på altaret, och orenade

det, enligt det HERRENS ord som Gudsmannen kungjorde, vilken kungjorde dessa ord.

17 Sedan sade han, Vad *för* ett minnesmärke är detta som jag ser? Och stadens män berättade för honom, *Det är* Gudsmannens grav, vilken kom från Judah, och kungjorde dessa ting som du har gjort mot Beth-Els altare.

18 Och han sade, Lämna honom i fred; låt ingen man röra hans ben. Så de lät hans ben vara, tillsammans med den profetens ben som kom ut från Samarien.

19 Och också alla *offer*höjdshusen som *fanns* i Samariens städer, vilka Israels kungar hade gjort så att provocera *HERREN* till vrede, tog Josiah bort, och gjorde med dem i enlighet med alla de gärningar som han hade gjort i Beth-El.

20 Och han dräpte alla *offer*höjdspräster som *var* där på altarna, och brände människoben på dem, och återvände till Jerusalem.

21 Och kungen befallde allt folket, sägande, Håll påsken åt *HERREN* er Gud, såsom *det är* skrivet i detta förbundets bok.

22 Sannerligen blev inte en sådan påsk hållen ifrån domarnas dagar, som dömde Israel, inte heller under Israels kungars alla dagar, eller *under* Judah kungars *alla dagar*;

23 Men i kung Josiahs artonde år, hölls denna påskhögtid åt *HERREN* i Jerusalem.

24 Dessutom tog Josiah bort andebesvärjarna, och

trollkonstnärerna, och avgudabilderna, och belätena, och alla styggelserna som *man* fick syn på i Judah land och i Jerusalem, att han skulle genomföra lagens ord som var skrivna i den bok som prästen Hilkihah fann i *HERRENS* hus.

25 Och det fanns ingen kung före honom lik honom, som vände till *HERREN* av hela sitt hjärta, och av hela sin själ, och av hela sin kraft, i enlighet med hela Mose lag; inte heller uppstod det *någon* efter honom lik honom.

26 Ändock vände inte *HERREN* från sin väldiga vredes hetta, varmed hans ilska upptändes mot Judah, på grund av alla de provokationer som Manasseh hade provocerat honom med.

27 Och *HERREN* sade, Jag kommer också ta bort Judah från min åsyn, såsom jag har tagit bort Israel, och kommer kasta av denna staden Jerusalem som jag har valt ut, och det huset om vilket jag sade, Mitt namn skall vara där.

28 Nu, de övriga av Josiahs gärningar, och allt som han gjorde, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

29 Under hans dagar drog farao Nechoh, Egyptens kung, upp mot Assyriens kung till floden Eufrat: och kung Josiah drog emot honom; och han dräpte honom i Megiddo, när han hade sett honom.

30 Och hans tjänare förde honom död i en vagn från Megiddo, och

hämtade honom till Jerusalem, och begravde honom i hans egen grav. Och landets folk tog Josiahs son Jehoahaz, och smorde honom, och gjorde honom till kung i hans fars ställe.

31 Jehoahaz *var* tjugotre år gammal när han började att regera; och han regerade *i* tre månader i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Hamutal, Jeremiahs dotter, från Libnah.

32 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, enligt allt som hans fäder hade gjort.

33 Och farao Nechoh satte honom i bojor i Riblah i Hamaths land, att han inte skulle regera i Jerusalem; och pålade landet en skatt på hundra talenter silver, och en talent guld.

34 Och farao Nechoh gjorde Josiahs son Eliakim till kung i hans far Josiahs ställe, och ändrade hans namn till Jehoiakim, och förde bort Jehoahaz: och han kom till Egypten, och dog där.

35 Och Jehoiakim gav silvret och guld till farao; men han beskattade landet för att ge de pengarna enligt faraos befallning: han utkrävde silvret och guld av landets folk, av var och en enligt sin beskattning, för att ge *det* åt farao Nechoh.

36 Jehoiakim *var* tjugofem år gammal när han började att regera; och han regerade *under* elva år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Zebudah, Pedaiahs dotter, från Rumah.

37 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, enligt allt som

hans fäder hade gjort.

Kapitel 24

1 Under hans dagar kom Babylons kung Nebuchadnezzar upp, och Jehoiakim blev hans tjänare *i* tre år: sedan vände han och gjorde revolt mot honom.

2 Och HERREN sände mot honom kaldeernas trupper, och syriernas trupper, och moabiternas trupper, och Ammons barns trupper, och sände dem mot Judah för att förgöra det, enligt det HERRENS ord, som han talade genom sina tjänare profeterna.

3 Sannerligen kom *detta* över Judah efter HERRENS befallning, så att ta bort *dem* från sin åsyn, på grund av Manassehs synder, i överensstämmelse med allt som han gjorde;

4 Och också på grund av det oskyldiga blod som han spillde: ty han fyllde Jerusalem med oskyldigt blod; som HERREN inte ville förlåta.

5 Nu, resten av Jehoiakims gärningar, och allt som han gjorde, *är* de inte nerskrivna i Judah kungars krönikebok?

6 Så Jehoiakim gick till sömns med sina fäder: och hans son Jehoiachin regerade i hans ställe.

7 Och Egyptens kung kom inte åter ut något mer från sitt land: ty Babylons kung hade tagit allt från Egyptens flod till floden Eufrat som

hörde till Egyptens kung.

8 Jehoiachin *var* arton år gammal när han började att regera, och han regerade i Jerusalem *i* tre månader. Och hans mors namn *var* Nehushta, Elnathans dotter, från Jerusalem.

9 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, enligt allt som hans far hade gjort.

10 Vid den tiden kom Babylons kung Nebuchadnezzars tjänare upp mot Jerusalem, och staden belägrades.

11 Och Nebuchadnezzar, Babylons kung, kom mot staden, och hans tjänare belägrade den.

12 Och Judah kung Jehoiachin gick ut till Babylons kung, han, och hans mor, och hans tjänare, och hans furstar, och hans hovmän: och Babylons kung tog honom *till fånga* i sitt åttonde regeringsår.

13 Och han förde ut därifrån alla HERRENS hus skatter, och konungshusets skatter, och högg i bitar alla de guldföremål som Israels kung Solomon hade gjort i HERRENS tempel, såsom HERREN hade sagt.

14 Och han förde iväg hela Jerusalem, och alla furstar, och alla tappra mäktiga män, *ja* tiotusen fångar, och alla hantverkare och smeder: ingen var kvar, förutom de fattigaste av landets folk.

15 Och han förde iväg Jehoiachin till Babylon, och kungens mor, och kungens hustrur, och hans hovmän, och landets mäktiga, *dessa* förde han bort i fångenskap från Jerusalem till

Babylon.

16 Och alla mäktiga män, *ja* sjutusen, och ettusen hantverkare och smeder, alla *som var* starka och dugliga till krig, ja dem förde Babylons kung iväg som fångar till Babylon.

17 Och Babylons kung gjorde Mattaniah, hans fars bror, till kung i hans ställe, och ändrade hans namn till Zedekiah.

18 Zedekiah *var* tjugoett år gammal när han började att regera, och han regerade *i* elva år i Jerusalem. Och hans mors namn *var* Hamutal, Jeremiahs dotter, från Libnah.

19 Och han gjorde *det som var* ont i HERRENS åsyn, enligt allt som Jehoiakim hade gjort.

20 Ty genom HERRENS vrede inträffade det i Jerusalem och Judah, tills han hade kastat ut dem från sin närvaro, att Zedekiah gjorde uppror mot Babylons kung.

Kapitel 25

1 Och det inträffade under hans nionde regeringsår, i den tionde månaden, på den tionde *dagen* i månaden, *att* Babylons kung Nebuchadnezzar kom, han, och hela hans här, mot Jerusalem, och slog läger mot det; och de byggde fästningstorn mot det runtom.

2 Och staden var belägrad till kung Zedekiahs elfte år.

3 Och på den nionde *dagen* i den *fjärde* månaden härskade svälten i

staden, och det fanns inget bröd för landets folk.

4 Och staden bröts upp, och alla krigsmännen *flydde* om natten på portens väg mellan två murar, vilken *ligger* vid den kungliga trädgården: (nu *låg* kaldeerna emot staden runtom:) och *kungen* drog ut *på* den vägen mot slätten.

5 Och kaldeernas här jagade efter kungen, och hann ikapp honom på Jerikos slätter: och hela hans här skingrades från honom.

6 Så de grep kungen, och förde upp honom till Babylons kung till Riblah; och de fällde dom över honom.

7 Och de dräpte Zedekiahs söner inför hans ögon, och stack ut Zedekiahs ögon, och fängslade honom med mässingsfjättrar, och förde honom till Babylon.

8 Och i den femte månaden, på den sjunde *dagen* i månaden, som *är* kung Nebuchadnezzars, Babylons kungs, nittonde år, kom Nebuzar-Adan, livgardets befälhavare, en tjänare till Babylons kung, till Jerusalem:

9 Och han brände upp HERRENS hus, och konungshuset, och Jerusalems alla hus, och varje stor *mans* hus brände han upp med eld.

10 Och hela kaldeernas här, som *var med* livgardets befälhavare, bröt ner Jerusalems murar runt omkring.

11 Nu, resten av folket *som var* kvar i staden, och de rymlingar som avföll till Babylons kung, tillsammans med återstoden av *folkets* skara, förde

Nebuzar-Adan, livgardets befälhavare, iväg.

12 Men livgardets befälhavare lämnade kvar av landets fattiga *till att vara* vingårdsmän och bönder.

13 Och de pelarna av mässing som *fanns* i HERRENS hus, och tvättställen, och det havet av mässing som *var* i HERRENS hus, slog kaldeerna sönder i bitar, och förde iväg mässingen från dem till Babylon.

14 Och kittlarna, och skovlarna, och ljussaxarna, och skedarna, och alla kärl av mässing varmed de tjänade, förde de iväg.

15 Och fyrfaten, och skålarna, *och* sådana ting som *var* av guld, *i* guld, och av silver, *i* silver, förde livgardets befälhavare iväg.

16 De två pelarna, ett hav, och tvättställen som Solomon hade gjort för HERRENS hus; mässingen i alla dessa föremål hade ingen *bestämd* vikt.

17 Den ena pelarens höjd *var* arton alnar, och pelarhuvudet ovanpå den *var av* mässing: och pelarhuvudets höjd *var* tre alnar; och flätverket, och granatäpplena på pelarhuvudet runtom, *var* alltsammans av mässing: och likadant, med flätverk, hade den andra pelaren.

18 Och livgardets befälhavare tog översteprästen Seraiah, och andreprästen Zefaniah, och de tre dörrvakterna:

19 Och ur staden tog han en hovman som var satt över krigsmännen, och fem män av dem som var i kungens

närvaro, som blev funna i staden, och härens huvudsekreterare, vilken mönstrade landets folk, och sextio *andra* män av landets folk *som blev* funna i staden:

20 Och Nebuzar-Adan, livgardets befälhavare, tog dessa, och förde dem till Babylons kung till Riblah:

21 Och Babylons kung slog dem, och dräpte dem i Riblah i Hamaths land. Så Judah blev bortfört från sitt land.

22 Och *beträffande* det folket som var kvar i Judah land, vilka Babylons kung Nebuchadnezzar hade lämnat kvar, ja över dem satte han Gedaliah, Ahikams son, Shafans son, *som* styresman.

23 Och när härarnas alla befälhavare, de och deras män, hörde att Babylons kung hade gjort Gedaliah till styresman, kom där också till Gedaliah till Mizpah, Ishmael, Nethaniahs son, och Johanan, Kareahs son, och Seraiah, netofathiten Tanhumeths son, och Jaazaniah, en maachathits son, de och deras män.

24 Och Gedaliah svor dem, och deras män, och sade till dem, Frukta inte att bli kaldeernas tjänare: *utan* bo i landet, och tjäna Babylons kung;

och det skall gå er väl.

25 Men det inträffade i den sjunde månaden, att Ishmael, Nethaniahs son, Elishamas son, av kunglig börd, kom, och tio män med honom, och slog Gedaliah, så att han dog, och de judar och de kaldeer som var med honom i Mizpah.

26 Och allt folket, både ringa och stor, och härarnas befälhavare, stod upp, och kom till Egypten: ty de fruktade för kaldeerna.

27 Och det inträffade i Judah kung Jehoiachins fångenskaps trettiosjunde år, i den tolfte månaden, på månadens tjugosjunde *dag, att* Babylons kung Evil-Merodach, under det året då han började att regera lyfte upp Judah kung Jehoiachins huvud från fängelset;

28 Och han talade vänligt med honom, och satte hans tron över de kungars tron som *var* med honom i Babylon;

29 Och bytte ut hans fängelsekläder: och han åt ständigt bröd inför honom *under* alla sina livsdagar.

30 Och hans tilldelning *var* en ständig tilldelning given honom av kungen, en daglig mängd för var dag, *under* alla hans livsdagar.